

KRÓTKOFALOWIEC polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 1 (258) KWIECIEŃ 1982 ROK

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrętka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

IX MISTRZOSTWA POLSKI W AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI SPORTOWEJ

W dniach 13 i 14 września 1981 r. odbyły się Śródborowie koło Otwocka IX Mistrzostwa Polski w amatorskiej radiolokacji sportowej. Organizatorami byli Zarząd Główny PZK i Polski Klub ARS. Mistrzostwa skupiły czołowąkę zawodników polskich, członków klubów PZK, ZHP i LOK. Siedzibą Mistrzostw był ośrodek szkoleniowy Związku Socjalistycznej Młodzieży Polskiej w Śródborowie.

W niedzielę 13 września rozegrano zawody w pasmie 3,5 MHz. Trasa leśna liczyła w linii prostej 5800 metrów. Tytuły Mistrzów Polski i puchary ZG PZK wywalczyli Zenon Kuciak SP5INQ (seniorzy), Kazimierz Telesiński (juniorzy) i Grażyna Kielczyńska. Drużynowe tytuły mistrzowskie wywalczyły zespoły województw bydgoskiego (seniorzy), łomżyńskiego (juniorzy) i szczecińskiego (panie).

W poniedziałek 14 września rozegrano bieg w paśmie 144 MHz. Trasa była nieco łatwiejsza niż poprzedniego dnia. Jej długość w linii prostej wynosiła 5200 metrów. Tytuły Mistrzów Polski i puchary Zarządu Głównego PZK zdobyli Zdzisław Kaszta SP6HUK (seniorzy), ponownie Kazimierz Telesiński (juniorzy) i także ponownie Grażyna Kielczyńska. Drużynowe mistrzostwa Polski wywalczyły zespoły województw bydgoskiego (seniorzy i panie) oraz konińskiego (juniorzy).

Znakomitą klasę pokazał startujący poza konkurencją rezerwy junior zespołu bydgoskiego Jarosław Pałubicki. W obu biegach uzyskał on czasy lepsze od Mistrzów Polski, w tym na paśmie 3,5 MHz prawie o 7 minut! Zespół województwa bydgoskiego zaprezentował też najlepsze przygotowanie do Mistrzostw, zajmując pierwsze miejsce w nieoficjalnej łącznej punktacji za oba pasma.

W obu biegach startował poza konkurencją gość Mistrzostw, znany trener i zawodnik z Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Hans Juergen Hahn Y23NE. W paśmie 3,5 MHz uzyskał on trzeci czas dnia!

W dniu 14 września w godzinach popołudniowych odbyło się uroczyste ogłoszenie wyników, dekoracja zwycięzców i zakończenie Mistrzostw. Obecne były władze naczelne PZK z prezesem prof. dr Andrzejem Zielińskim SP5LVV i sekretarzem generalnym płk. Anatolem Jeglińskim SP5CM.

IX Mistrzostwa Polski były sukcesem zarówno sportowym jak i organizacyjnym; mimo, iż odbywały się w trudnym ekonomicznie okresie. Koleżeńska atmosfera właściwa amatorom-krótkofalowcom sprzyjała szlachetnej, sportowej rywalizacji. Bez zarzutu działał sprzęt techniczny, a zespół organizatorów i sędziów pracował bez wytchnienia, aby napięty harmonogram Mistrzostw nie został zakłócony. Wyrazy uznania należą się zarówno niestrudzonemu kierownikowi Mistrzostw Waldemarowi Kunie SP5DZJ jak i zespołowi sędziów w składzie SP2DJG, SP3AXI, SP3AXR, SP3FFN, SP3HHO, SP3JYU, SP4BQW, SP5BB, SP5EMD, SP5HS, SP5QU, SP5RH, SP8FIV, SP8ZJ i SP9ALM. Podziękowania należą się też Związkowi Socjalistycznej Młodzieży Polskiej za udostępnienie ośrodka, Ministerstwu Obrony Narodowej za wypożyczenie samochodów terenowych i Związkowi Harcerstwa Polskiego za wypożyczenie namiotów.

A oto oficjalne wyniki Mistrzostw

Pasmo 3,5 MHz – seniorzy

1. Zenon Kuciak SP5INQ	SE	51:10	5 nad.
2. Tadeuszowi Rostkowski SP3GVP	PO	60:08	5 "
3. Jerzy Woś SP2BLU	BY	68:25	5 "
4. Krzysztof Jaźwiński	LO	71:37	5 "
5. Adam Dyrka SP2EDA	BY	71:40	5 "
6. Leszek Dunowski SP5EFO	WA	74:15	5 "
7. Andrzej Nowaliński SP1EYA	SZ	75:35	5 "
8. Jacek Wolny SP3DBF	LE	77:13	5 "
9. Zdzisław Kaszta SP6HUK	WR	77:35	5 "
10. Leszek Orłowski	SZ	83:54	5 "
11. Mirosław Borowski	BB	86:39	5 "
12. Andrzej Zaniewski	OS	77:14	4 "
13. Karol Żalik SP3FHT	LE	86:30	3 "
14. Krzysztof Pszczółkowski	OS	61:10	1 "

Pasmo 3,5 MHz – juniorzy

1. Kazimierz Telesiński	KN	58:15	4 nad.
2. Andrzej Kajurek	LO	60:05	4 "
3. Jarosław Jaźwiński	LO	60:18	4 "
4. Andrzej Kosiorek	PO	62:00	4 "
5. Marek Borsz	BY	63:20	4 "
6. Adam Grabowski	BY	68:20	4 "
7. Zbigniew Marks	SZ	70:05	4 "
8. Dariusz Tarnowski	OS	71:58	4 "
9. Piotr Pacholak SP3LPP	GO	75:00	4 "
10. Adam Nadrowski	LE	79:22	4 "
11. Roman Budzioch	BB	87:22	2 "
12. Krzysztof Caban	ZG	72:44	1 "

Pasmo 3,5 MHz – panie

1. Grażyna Kielczyńska	BY	58:25	4 nad.
2. Mirosława Ziomska	SZ	80:32	4 "
3. Lilla Witaszek	SZ	82:40	4 "
4. Danuta Suhecka	OS	72:22	3 "
5. Teresa Fąfrowicz	BB	82:38	3 "
6. Gabriela Banach	BY	87:35	3 "
7. Anna Turska	LE	70:25	2 "
8. Maria Wałęsiak	PO	77:20	2 "
9. Bogusława Dyduch	BB	82:32	2 "
10. Dorota Przybylska	OS	55:50	1 "
11. Ewa Kubiak	ZG	60:50	1 "

Pasmo 144 MHz – seniorzy

1. Zdzisław Kaszta SP6HUK	WR	43:36	5 nad.
2. Jerzy Woś SP2BLU	BY	43:47	5 "
3. Zenon Kuciak SP5INQ	SE	45:00	5 "
4. Stanisław Frąckiewicz SP3HRN	ZG	47:21	5 "
5. Leszek Dunowski SP5EFO	WA	48:45	5 "
6. Tadeusz Rostkowski SP3GVP	PO	50:35	5 "
7. Andrzej Nowaliński SP1EYA	SZ	56:00	5 "
8. Andrzej Zaniewski	OS	61:35	5 "
9. Mirosław Borowski	BB	65:55	5 "
10. Krzysztof Jaźwiński	LO	66:30	5 "

11. Leszek Orłowski	SZ	70:42	5	nad.
12. Jacek Wolny SP3DBF	LE	70:55	5	"
13. Adam Dyrka SP2EDA	BY	72:13	5	"
14. Karol Żalik SP3FHT	LE	76:41	5	"
15. Waldemar Kłosowski	GO	72:39	4	"
16. Krzysztof Pszczółkowski	OS	72:57	4	"

Pasmo 144 MHz – juniorzy

1. Kazimierz Telesiński	KN	62:30	4	nad.
2. Błażej Pietrouszka	KN	65:50	4	"
3. Marek Borsz	BY	68:00	4	"
4. Dariusz Tarnowski	OS	70:25	4	"
5. Adam Nardowski	LE	71:07	4	"
6. Adam Grabowski	BY	72:05	4	"
7. Jarosław Jaźwiński	LO	75:30	4	"
8. Dariusz Skiba	LE	76:32	4	"
9. Mirosław Kosiorek	PO	76:45	4	"
10. Sławomir Bąkowski	WA	84:10	4	"
11. Zbigniew Marks	SZ	86:28	4	"
12. Marek Zdunek	OS	88:00	4	"
13. Andrzej Kajurek	LO	67:00	3	"
14. Piotr Tokarzewski	BB	83:13	3	"
15. Roman Budzioch	BB	71:17	2	"

Pasmo 144 MHz – panie

1. Grażyna Kietczyńska	BY	62:46	4	nad.
2. Mirosława Ziomska	SZ	65:35	4	"
3. Gabryela Banach	BY	67:52	4	"
4. Danuta Suchecka	OS	68:20	4	"
5. Bogusława Dyduch	BB	71:30	4	"
6. Lilla Witaszek	SZ	76:05	4	"
7. Teresa Fąfrowicz	BB	86:15	4	"
8. Beata Niedziałek	LE	80:30	3	"
9. Dorota Przybylska	OS	83:50	3	"
10. Anna Turska	LE	63:00	1	"

Pasmo 3,5 MHz – drużyny seniorów

1. Bydgoszcz	140:05	10	nad.
2. Szczecin	159:29	10	"
3. Leszno	163:43	8	"
4. Ostrołęka	138:24	5	"

Pasmo 3,5 MHz – drużyny juniorów

1. Łomża	120:23	8	nad.
2. Bydgoszcz	131:40	8	"

Pasmo 3,5 MHz – drużyny pań

1. Szczecin	163:12	8	nad.
2. Bydgoszcz	146:00	7	"
3. Bielsko-Biała	165:10	5	"
4. Ostrołęka	128:12	4	"

Pasmo 144 MHz – drużyny seniorów

1. Bydgoszcz	116:00	10	nad.
2. Szczecin	126:42	10	"
3. Leszno	147:36	10	"
4. Ostrołęka	134:32	9	"

Pasmo 144 MHz – drużyny juniorów

1. Konin	128:20	8	nad.
2. Bydgoszcz	140:05	8	"
3. Leszno	147:39	8	"
4. Ostrołęka	158:28	8	"
5. Łomża	142:30	7	"
6. Bielsko-Biała	154:30	5	"

Pasmo 144 MHz – drużyny pań

1. Bydgoszcz	130:38	8	nad.
2. Szczecin	141:40	8	"
3. Bielsko-Biała	157:45	8	"
4. Ostrołęka	152:10	7	"
5. Leszno	143:30	4	"

SP5HS

I ZJAZD POLSKIEGO KLUBU AMATORSKIEJ RADIOLOKACJI SPORTOWEJ

W dniach 12–13 września, równoległe z IX Mistrzostwami Polski, obradował w Śródborowie I Zjazd Polskiego Klubu Amatorskiej Radiolokacji Sportowej. Obszerne sprawozdanie z działalności klubu złożył prezes ustępującego zarządu, mgr Zbigniew Kłosowski SP4BQW. Na wniosek komisji rewizyjnej klubu zjazd udzielił absolutorium ustępującym władzom klubu.

W ożywionej dyskusji uczestnicy zjazdu wskazywali na przyczyny utrudniające masowy rozwój amatorskiej radiolokacji sportowej w kraju i wytyczali kierunki dla dalszej działalności klubu. Zjazd uchwalił nowy regulamin klubu, który opublikujemy po jego zatwierdzeniu przez Zarząd Główny PZK. W tajnych wyborach wybrano nowy zarząd klubu, który ukonstytuował się następująco:

prezes	– Jerzy Klabon SP3FFN
wiceprezes	– Krzysztof Słomczyński SP5HS
sekretarz	– Jan Drzewiecki SP2DJG
manager techniczny	– Wiktor Gałczyński SP3HHO
manager sportowy	– Leszek Dunowski SP5EFO
członkowie	– Jan Bonikowski SP3AXI i Henryk Pyszko SP8ZJ

Nowo wybrana komisja rewizyjna klubu ukonstytuowała się w składzie:

przewodniczący	– Zygmunt J. Bauke SP9ALM
sekretarz	– Jan Kwasnowski SP8AJI
członek	– Zbigniew Rapp SP3DJU

I Zjazd PK ARS nadał godność członka honorowego klubu wybitnemu trenerowi i zawodnikowi ARS z Niemieckiej Republiki Demokratycznej, Hansowi Juergenowi Hahnowi Y23NE w uznaniu jego zasług w pogłębianiu przyjaźni między krótkofalowcami polskimi i niemieckimi.

Zjazd podjął następującą uchwałę:

„I Zjazd Polskiego Klubu Amatorskiej Radiolokacji Sportowej obradujący w dniach 12–13 września 1981 r. w Śródborowie dokonał oceny stanu i rozwoju amatorskiej radiolokacji sportowej w Polsce. Zjazd stwierdził, że ta niezwykle atrakcyjna i użyteczna dziedzina sportów krótkofalarskich rozwinęła się w naszym kraju znacznie, czego dowodem jest doroczne organizowanie kilku zawodów o zasięgu ogólnokrajowym – z mistrzostwami Polski włącznie – oraz kilkudziesięciu zawodów wojewódzkich i lokalnych. W roku 1980 nasz klub był współorganizatorem I Mistrzostw Świata w amatorskiej radiolokacji sportowej, a od roku 1976 nasza specjalność jest – jako jedyny dotąd sport krótkofalarski – uznawana przez władze państwowe za oficjalną dyscyplinę sportów technicznych.

Zjazd stwierdza równocześnie, że rozwój amatorskiej radiolokacji sportowej w naszym kraju mógłby być jeszcze pomyślniejszy, gdyby dyscyplina ta stała się sportem naprawdę masowym, opartym o realne podstawy materialne, sprzętowe i szkoleniowe.

Zjazd zobowiązuje nowo wybraną zarząd klubu do:

1. Nawiązania jak najściślejszej współpracy z Zarządami Oddziałów Wojewódzkich PZK, i – w oparciu o wojewódzkich ARS-managerów PZK – zachęcania do uprawiania naszego sportu licznych członków PZK, a także członków innych współpracujących z PZK stowarzyszeń.
2. Stworzenia we współpracy z ZG PZK i jego komisją techniczno-sprzętową solidnych podstaw masowego rozwoju ARS w kraju, przez uruchomienie wytwarzania tanich odbiorników i nadajników ARS.
3. Kontynuowania opracowywania podręczników i poradników z dziedziny ARS.
4. Rozwinięcia szerokiej propagandy amatorskiej radiolokacji sportowej poprzez radio, telewizję, prasę ogólną, sportową i techniczną.
5. Rozwijania amatorskiej radiolokacji sportowej szczególnie wśród dzieci i młodzieży.
6. Nawiązania ścisłych kontaktów z Inspektorem Obrony Cywilnej i innymi zainteresowanymi władzami, z uwagi na obronno-techniczny charakter amatorskiej radiolokacji sportowej.
7. Objęcia działalnością i opieką poprzez Polski Klub ARS wszystkich imprez i działań w tej dyscyplinie organizowanych w Polsce, łącznie z uwzględnieniem wyników tych imprez w prowadzonej przez klub klasyfikacji sportowej.

8. Kontynuowania realizacji planu działalności na rok 1981 uchwalonego przez poprzedni zarząd klubu.

9. Wpisywania do legitymacji członkowskich klubu udziału we wszelkich imprezach i zawodach – zarówno zawodnikom jak i sędziom i organizatorom.

Zjazd dziękuje poprzedniemu zarządowi klubu, a szczególnie ustępującemu prezesowi SP4BQW za wielki społeczny wkład pracy w rozwój amatorskiej radiolokacji sportowej w kraju.

Zjazd wyraża podziękowanie Zarządowi Głównemu PZK, bratnim klubom specjalistycznym, zaprzyjaźnionym organizacjom, a także Głównemu Komitetowi Kultury Fizycznej i Sportu, Ministerstwu Łączności i Ministerstwu Obrony Narodowej za udzielane poparcie i pomoc. Nowo wybranym władzom klubu i wszystkim członkom, zjazd życzy owocnej pracy i jak najlepszych wyników w pracy amatorskiej."

SP5HS

IARU
Region I calling

WIADOMOŚCI

THE INTERNATIONAL AMATEUR-RADIO-UNION

■ Jak już donosiliśmy, w czasie tegorocznej konferencji I Regionu IARU w Brighton, odbyła się uroczystość przyjęcia w poczet członków I Regionu jubileuszowego 50 stowarzyszenia – Związku Krótkofalowców Andorry. Poniżej kilka informacji o URA – Unio Radioaficionats Andorrans. Stowarzyszenie liczy 50 członków, z których 36 to licencjonowani nadawcy. Prezesem URA jest Miguel Alvarez Burgos C31SP, wiceprezesem Jacint Borrell Llohan C31ST, sekretarzem Josep Casal C31LU. Adres URA: P.O.Box 150, Principality of Andorra.

■ W międzyczasie powitaliśmy wśród członków I Regionu IARU 51 stowarzyszenie! Jest to sympatyczny Związek Krótkofalowców San Marino – najmniejszej i bardzo starożytnej republiki europejskiej. Proporcjonalnie do wielkości swego kraju ARRSM (Associazione Radioamatori Della Repubblica Di San Marino) liczy 8 członków – założycieli, z których wszyscy są licencjonowanymi nadawcami. Prezesem jest Mario Graziani M1B, wiceprezesem Aureliano Casali M1H, sekretarzem Antonio Ceccoli M1C. Adres ARRSM: Localita Dogana 67/71, 47031 San Marino, Republic of San Marino.

■ Jak donosi specjalny doradca Komitetu Wykonawczego I Regionu IARU C. Eric Godsmark G5CO, w łonie Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej (ITU) są prowadzone dyskusje zmierzające do zmiany obecnego podziału świata na regiony. Skłaniają do tego względy techniczne – odmienne warunki propagacyjne i potrzeby służb profesjonalnych w granicach obecnych regionów, a także względy ekonomiczne – wysokie koszty administracyjne i organizacyjne konferencji regionalnych. Można się spodziewać, że w przyszłości nowy region ITU (a zapewne i IARU) utworzą kraje afrykańskie.

■ Trwają intensywne prace nad odtworzeniem satelity amatorskiego fazy 3, utraconego w niefortunnym starcie francuskiej rakiety Ariane w dniu 23 maja 1980 roku. Satelita ten, z uwagi na bardzo wydłużoną eliptyczną orbitę i kilkunastogodzinny czas obiegu Ziemi, rozszerzy w sposób zasadniczy możliwości amatorskich łączności satelitarnych. Zespół krótkofalowców Politechniki Berlińskiej pod kierownictwem DL7XC zakończył już pomiary systemów antenowych satelity, budowana jest też wpelni zautomatyzowana stacja kontroli naziemnej. Nie jest jeszcze znany przypuszczalny termin ukończenia satelity i jego startu. Po wprowadzeniu na orbitę otrzyma on miano OSCAR 9.

● Prezes Związku Krótkofalowców Japonii JA1AN poinformował o wprowadzeniu w tym kraju nowych, korzystniejszych przepisów o wydawaniu czasowych licencji amatorskich dla krótkofalowców zagranicznych. Obecnie licencję gościnną JA może otrzymać każdy krótkofalowiec, którego kraj wydaje licencje czasowe Japończykom. Przyznawane warunki licencji (moc, pasma itp.) zależą od rodzaju stałej licencji ubiegającego się, jak również od warunków licencji przyznawanych Japończykom w danym kraju. Czekamy więc na pierwszą licencję SP/JA!

■ Piękną inicjatywę podjął Związek Krótkofalowców Republiki Federalnej Niemiec (DARC) w obchodzonego obecnie Światowym Roku Ludzi Niepełnosprawnych. 24 maja w lasach Wirtembergii odbyły się po raz pierwszy w historii zawody w amatorskiej radiolokacji sportowej dla niewidomych. Zawody poprzedzone zostały wyjaśnieniem zasad tej konkurencji, zaś odbiorniki typu RNE 80-2 opracowane przez DJ10V dostarczył oddział DARC w Stuttgarcie. Zawodnicy ku zdumieniu organizatorów bezbłędnie opanowali zasady radionamierzenia i odszukiwania nadajników, wszyscy też zmieścili się w limicie czasu 90 minut, a na 11 startujących aż 10 odnalazło wszystkie 5 nadajników. Niewidomym zawodnikom przydzielono krótkofalowców-przewodników, których zadaniem było ostrzeżenie przed przeszkodami, jak drzewa, rowy itp. W większości przypadków nie mogli oni nadążyć za zawodnikami! Zwycięzcą zawodów został Peter Ellinger DJ6NJ, który biegnąc wraz ze swym psem-przewodnikiem uzyskał fantastyczny czas 36 minut!

■ Holenderskie biuro QSL ma nowy adres: Dutch QSL Bureau, P.W.Box 330, 6800 Arnhem. Dla ułatwienia dystrybucji nadchodzących kart QSL Holandia została podzielona na 50 rejonów QSL (np. PA0JNH jest w regionie R46). W czasie łączności stacje holenderskie będą podawały numer swego regionu. Umieszczenie go pod znakiem stacji na odwrocie karty znacznie przyspieszy jej doręczenie.

■ Brytyjska amatorska grupa satelitarna AMSAT-UK organizuje dwukrotnie w roku: w marcu i październiku tygodnie aktywności satelitarnej, mające upamiętnić wystąpienie radzieckiego Sputnika 1 i amatorskiego Oscara 8. Celem tygodni aktywności jest wzmożone nawiązywanie łączności za pośrednictwem aktualnie czynnych satelitów amatorskich oraz prowadzenie nasłuchów kanałów telemetrycznych. Do udziału są zaproszeni wszyscy nadawcy i nasłuchowcy. Drugi w bieżącym roku tydzień aktywności miał miejsce od 4 do 10 października. Szczegóły i terminy następnych tygodni aktywności satelitarnej można uzyskać od G3RWL, R.W.L.Limebear, 60 Willow Road, Enfield, London, England.

■ Krótkofalowcy polscy odwiedzający Francję mogą wziąć udział w dorocznym międzynarodowym spotkaniu dx-owym, organizowanym w okolicy Paryża przez Clipperton DX Club. Czwarte takie spotkanie z udziałem dx-manów sponad 20 krajów odbyło się 19 września w Le Raincy, 12 kilometrów na północny wschód od stolicy Francji. Program był bardzo atrakcyjny, między innymi VK9XR/mm wyświetlił swój film z wyprawy dx-owej jachtem Williwaw wokół kontynentu amerykańskiego. Informacje o następnym spotkaniu w roku 1982 można uzyskać pod adresem: Clipperton DX Club, 28 rue de Savigny, Bat A, 91390 Morsang sur Orge, Francja.

SP5HS

WIADOMOŚCI DX

● Coraz więcej nadawców polskich biorących udział we współzawodnictwie dx o największą liczbę potwierdzonych krajów, znajduje się w światowej czołówce. Poniżej podajemy wyniki najlepszych polskich dx-manów według stanu z 30 czerwca br., zestawione przez Alfreda SP9CTW.

Łączności mieszane

1. SP7HT	315/334	6. SP7BFC	302/307
2. SP5BT	310/321	7. SP2AJO	294/306
3. SP8YA	304/317	8. SP7ASZ	289/292
4. SP9PT	304/317	9. SP6AAT	286/306
5. SP5EWY	304/310	10. SP9CSO	286/287

Łączności telegraficzne

1. SP7HT	307/321
2. SP2AJO	293/305
3. SP5EWY	282/286
4. SP9CTW	236/239
5. SP9DH	233/247

Łączności telefoniczne

1. SP9VU	309/318
2. SP5BT	305/315
3. SP5EAQ	283/284
4. SP5DZI	264/271
5. SP9CTW	253/255

Przypominamy, że pierwsza liczba oznacza ilość potwierdzonych krajów aktualnie znajdujących się na liście SP-DX Klubu, zaś druga – ilość potwierdzonych krajów łącznie ze skreślonymi. Zgłoszenia do współzawodnictwa i uzupełnienia należy przysyłać przed końcem każdego kwartału pod adresem: Alfred Jabłoński SP9CTW, skrytka pocz. 27, 43-430 Skoczów.

A oto dziesiątka najlepszych uczestników maratonu, według zestawienia sporządzonego w dniu 30 czerwca br. przez Wiesława SP6BZ.

1. SP3DOI	4334 pkt.	6. SP7HT	3836 pkt.
2. SP3AGE	4121 „	7. SP2FAX	3687 „
3. SP5EWY	3903 „	8. SP2AJO	3667 „
4. SP5GRM	3900 „	9. SP2AI	3656 „
5. SP9PT	3846 „	10. SP8ECV	3559 „

Najlepszym chyba miernikiem wszechstronności krótkofalowca-nadawcy jest miejsce zajmowane w prowadzonym przez Polski Klub DX maratonie krótkofalarskim. Punktowana jest tu zarówno liczba krajów jak i liczba stref potwierdzonych na poszczególnych pasmach krótkofalowych.

• Co rok tradycyjnie jest publikowana przez niektóre biuletyny dx-owe lista najbardziej poszukiwanych krajów. Tegoroczna, ułożona na podstawie danych zebranych wśród dx-manów Europy, USA i Japonii, przedstawia się następująco:

1. BY	ChRL	11. CEØX	Wyspa San Felix
2. VS9K	Wyspa Kamaran	12. VK7	Andamany
3. XZ	Birma	13. HKØ	Wyspa Malpelo
4. ZA	Albania	14. XU	Wietnam
5. VU7	Lakkadiwy	15. YA	Afganistan
6. VKØ	Wyspa Heard	16. 4W	Jemen Północny
7. 70	Jemen Południowy	17. S9	Sao Thome
8. XU	Kampucza	18. PYØ	St. Paul and Peter
9. XW	Laos	19. A6	Zjedn. Emiraty Arab
10. 3Y	Wyspa Bouvet	20. 7Q	Malawi

• Z wysp Navassa (KP1) pracowała w lipcu br. wyprawa używająca znaku HHØN. Była to ekspedycja znanego z aktywnej pracy szczególnie na 7 MHz HH2PW. Użycie znaku państwowego Haiti na tych położonych w pobliżu brzegów republiki wysepkach, administrowanych jednak przez USA, brak w znaku oficjalnego prefiksu KP1, sugerowało, że wyprawa ta nie ma licencji amerykańskiej. Przypuszczenie to okazało się prawdziwe i wyprawa nie będzie uznana do DXCC jako Navassa, liczyć się będzie natomiast jako Haiti. Ostatnia

legalna wyprawa pracowała z Navassa w 1978 r. Kolejna będzie czynna na początku przyszłego roku. Ma to być duża ekspedycja w stylu ostatniej wyprawy na Desecheo KP2A/D, dobrze wyposażona w sprzęt, z wieloma operatorami z W, HI8 i HH. Licencje są już wydane, o czym doniósł HI8PGG, który będzie pracował jako HI8PGG/KP1. Datę rozpoczęcia wyprawy ustalono na 15 stycznia 1982 r., czas pracy na 10 dni.

• Jak donoszą stacje francuskie, są pewne szanse iż w przyszłym roku w bazie na archipelagu Crozet (FB8W) nie słyszany od prawie 10 lat, będzie pracowała stacja amatorska.

• Podczas uroczystości weselnych następcy tronu Wielkiej Brytanii księcia Karola, w dniach od 28 lipca do 2 sierpnia pracowała stacja GB4RWD (royal wedding day), która wysyłała okolicznościowe karty QSL. Z tej samej okazji niektóre stacje australijskie nadawały z prefiksem AX.

QSL via...

CT2DE	- WB3IFD	SM6LMN/HBØ	- SM6IBF
C31HD	- F6BII	TN8VT	- K5VT
C31NM	- PAØGIN	TL8DC	- F6AWM
DL2VK/ST3	- DF9FM	TU2JT	- F6CXV
EL2AV	- N9FL	VP2KAW	- VE2EWS
FRØGGL	- F6EYB	VP5CM	- AA4CM
GU5DYP	- DL4FL	VS6CT	- KB9N
HI8LC	- W2KF	XT2AW	- KN1DPS
HHØN	- WD4JNS	YB3MI	- JH8RTP
HP1XUI	- W2GHK	YC1BZ	- JAØXJA
HS5AID	- AG6D	YS9YS	- WD8RGU
J2ØDI	- JA2KLT	4K1A	- UA3XBP
J28AZ	- J8JN	5NØWRA	- DF3FN
JA1JWP/JD1	- JA1RJR	7X4AN	- DJ2RW
JW5NM	- LA5NM	9L1WS	- G2MI
KP4A	- DJ9ZB	9Q5L	- WN4DXL
			SP5BT

KRÓTKOFALOWIEC polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 2 (259) MAJ 1982 ROK

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

KALENDARZ

MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW KF – 1982

STYCZEŃ

1	9-12 CW	3,5-14	Happy New Year – AGCW Contest
16-17	15-18 CW	1,8-28	QRP AGCW Winter Contest
23-24	00-24 CW	3,5-28	REF Contest
29-31	22-16 CW	1,8	CQ WW 160 m CW DX Contest

LUTY

6-7	00-24 CW	3,5-28	CWSP International DX Contest
6-7	12-9 SSB	7	RSGB 7 MHz Phone Contest
13-14	14-17 CW+SSB	1,8-28	PACC Contest
13-14	20-1 CW	1,8	First RSGB 1,8 MHz Contest
13-14	21-21 CW	3,5-7	YU WW DX Contest
20-21	00-24 CW	1,8-28	ARRL International DX Contest
26-28	22-16 SSB	1,8	CQ WW 160 m SSB DX Contest
27-28	00-24 SSB	3,5-28	REF Contest

MARZEC

6-7	00-24 SSB	1,8-28	ARRL International DX Contest
20-22	02-02 RTTY	3,5-28	BARTG RTTY Contest
27-28	00-24 SSB	1,8-28	CQ WW SSB WPX Contest

KWIECIEŃ

3-4	15-24 SSB	3,5-28	SP DX Contest
10	6-24 CW	3,5-28	The Common Market DX Contest
11	6-24 SSB	3,5-28	The Common Market DX Contest
11	7-17 CW	3,5-7	RSGB Low Power Contest
24-25	15-15 CW+SSB	1,8-28	Helvetia Contest
24-25	20-20 Wszystkie emisje	1,8-28	Trophy H.M. The King of Spain

MAJ

1	13-19 CW	3,5-7	AGCW QRP/QRP Party
8	00-24 SSB	3,5-28	ITU Contest
8-9	21-21 CW+SSB	3,5-28	CQ Mir Contest
15	00-24 CW	3,5-28	ITU Contest
22-23	20-20 SSE	3,5-28	Ibero-American Contest
29-30	00-24 CW	1,8-28	CQ WW WPX Contest

CZERWIEC

12-13	17-17 CW	3,5-28	Europa Field Day
19-20	00-24 SSB	1,8-28	All Asian DX Contest
26-27	20-1 CW	1,8	RSGB 1,8 MHz Summer Contest

LIPIEC

1	00-24 CW+SSB	1,8-144	Canada Contest
3-4	00-24 SSB	3,5-28	Venezuelan Contest
10-11	00-24 CW+SSB	1,8-144	IARU Radiosport Championship
17-18	00-24 CW	1,8-28	SEANET CW Contest
17-18	15-15 CW	1,8-28	AGCW QRP Contest
17-18	00-24 CW+SSB	1,8-28	HK Contest
24-25	00-24 CW	3,5-28	Venezuelan Contest

SIERPIEŃ

31.7-1.8	18-18 CW+SSB	3,5-28	YO DX Contest
7-8	00-24 CW	3,5-28	WAE DX Contest
14-15	00-24 SSB	1,8-28	SEANET Phone Contest
21-22	00-24 CW	1,8-28	All Asian DX Contest

WRZESIEŃ

4-5	15-15 SSB	3,5-28	IARU Region 1 SSB Field Day
5	00-24 CW	3,5-28	LZ DX Contest
11-12	00-24 SSB	3,5-28	WAE DX Contest
11-12	18-18 CW, SSB	1,8-28	SWL Contest
18-19	12-16 CW, SSB	28	International Contest for Portable Stations in 10 mtrs
18-19	15-18 CW	3,5-28	Scandinavian Activity Contest
25-26	15-18 SSB	3,5-28	Scandinavian Activity Contest

PAŹDZIERNIK

2-3	10-10 CW	3,5-28	VK/ZL Oceania DX Contest
9-10	10-10 SSB	3,5-28	VK/ZL Oceania DX Contest
10	7-19 SSB	21-28	RSGB 21/28 MHz Phone Contest
16-17	15-15 CW+SSB	3,5-28	WA - Y2 - Contest
23-24	00-24 SSB	1,8-28	CQ WW DX Contest

LISTOPAD

7	00-24 CW+SSB	1,8-28	OK DX Contest
13-14	21-2 CW	1,8	RSGB Second 1,8 MHz Contest
13-14	00-24 RTTY	3,5-28	WAE DX Contest
20-21	19-6 CW	1,8	All Austria 160 m Contest
27-28	00-24 CW	1,8-28	CQ WW DX Contest

GRUDZIEŃ

3-5	22-16 CW	1,8	ARRL 160 m DX Contest
4-5	18-18 CW	3,5	TOPS 80 m CW Contest
11-12	16-16 CW	3,5-28	HA DX Contest
11-12	00-24 CW+SSB	28	ARRL 10 m Contest

Poszczególne rubryki oznaczają: datę, czas UTC, rodzaj emisji, pasma, nazwę zawodów.

Powyższy kalendarz należy traktować jako orientacyjny, dokładny kalendarz zawodów międzynarodowych na poszczególne miesiące podaje „Biuletyn” PZK.

Opracował: Waldemar Kuna SP5DZJ

UWAGA DO KALENDARZA

MIĘDZYNARODOWYCH ZAWODÓW KF – 1982

Począwszy od roku 1982, do współzawodnictwa Intercontest KF będą zaliczane następujące zawody:

- SP DX Contest – w latach nieparzystych CW
– w latach parzystych SSB
- WPX Contest – w latach nieparzystych SSB
– w latach parzystych CW
- CQ WW DX Contest – CW
– w latach parzystych CW
- CQ WW DX Contest – SSB
- WAE DC – CW
- WAE DC – SSB
- ALL ASIA – CW
- ALL ASIA – SSB
- CQ MIR – Mixed
- IARU RADIOSPORT CHAMPIONSHIP – Mixed-CW-SSB

KALENDARZ KRAJOWYCH ZAWODÓW KF – 1982

STYCZEŃ

14	16-19	CW, F	3,5	SP-K
14-17	08-20	CW, F	3,5	Maraton Warszawy
28	16-19	CW, F	3,5	Zawody Oświęcimskie

LUTY

11	16-19	CW, F	3,5	SP-K
----	-------	-------	-----	------

MARZEC

11	16-19	CW, F	3,5	SP-K
20	16-19	CW, F	3,5	CQ KOS

KWIECIEŃ

8	16-19	CW, F	3,5	SP-K
15	16-19	CW, F	3,5	Dni Leninowskie, Dzień Hutnika
30	17-19	CW	3,5	QRP Test – I tura

MAJ

1	05-07	CW	3,5	QRP Test – II tura
11	16-19	CW, F	3,5	Dni Zwycięstwa
13	16-19	CW, F	3,5	SP-K
16	06.30-10.30	SSB	3,5-7	SP SSB Contest

CZERWIEC

10	16-18	CW	3,5	Silesia Contest
	22-23	CW	1,8	
10	16-19	CW, F	3,5	SP-K
27	06-09	CW, F	3,5-7	Dni Morza

LIPIEC

8	16-19	CW, F	3,5	SP-K
22	06-08	CW, F	3,5	Manifest PKWN

SIERPIEŃ

12	16-19	CW, F	3,5	SP-K
----	-------	-------	-----	------

WRZESIEŃ

9	16-19	CW, F	3,5	SP-K
11	05-07	CW	3,5	QRP Test – tura jesienna
23	17-19	CW, SSB	3,5	Świątokrzeskie Dni Kultury
26	06-08	CW, SSB	3,5	Dni Zielonej Góry

PAŹDZIERNIK

3	11-13	CW, SSB	7	CQ Test 40
13	16-18	CW, F	3,5	Dzień LWP, Tydzień LOK
14	16-19	CW, F	3,5	SP-K
21	16-19	CW, F	3,5	Dzień Łącznościowca

LISTOPAD

11	16-19	CW, F	3,5	SP-K
21	06-08	CW, F	3,5	Ham Spirit Contest

GRUDZIEŃ

9	16-19	CW, F	3,5	SP-K
---	-------	-------	-----	------

Poszczególne rubryki oznaczają: datę, godzinę rozpoczęcia i zakończenia w czasie lokalnym aktualnie obowiązującym (letnim lub zimowym), rodzaje emisji (F oznacza A3, A3A, A3J), pasma, nazwę zawodów.

Opracował Mirosław Paczocha SP5ENA

XIV ZJAZD POLSKIEGO KLUBU DX

XIV Zjazd Polskiego Klubu DX obradował w dniach 26 i 27 września 1981 r. Już po raz drugi siedzibą zjazdu był gościnny Lublin. Zarząd Oddziału Wojewódzkiego PZK z prezesem ppłk Józefem Wójcikiem SP8HNO oraz komitet organizacyjny pod

przewodnictwem inż. Edwarda Kawczyńskiego SP8CK wyka-
zał, że można z powodzeniem zorganizować zjazd nawet
w obecnej trudnej sytuacji ekonomicznej.

Uczestnicy zjazdu zamieszkali w hotelu studenckim Uniwersy-
tetu Marii Curie-Skłodowskiej, zaś obrady toczyły się w pięknej
sali Wojewódzkiego Sztabu Wojskowego. W obu tych miej-
scach pracowała aktywnie w pasmach KF i UKF okoliczności-
wa radiostacja SPØDXC. Giełda sprzętowa, pokazy przezroczy
i spotkania towarzyskie uzupełniły jak zwykle program zjazdu.
Znaleziono nawet czas na ciekawą wycieczkę autokarową po
Lublinie.

W obradach zjazdu, którym przewodniczył znany dx-man, Jan
Ładno SP5XM, wzięli udział członkowie klubu – krótkofalowcy
lubelscy oraz zaproszeni przedstawiciele Ministerstwa Łącz-
ności i Państwowej Inspekcji Radiowej. Po wręczeniu medali za
zasługi dla obrony cywilnej, odznak honorowych PZK oraz
pucharów, dyplomów i nagród za zawody i współzawodnictwa
sportowe KF, obszerne sprawozdanie z działalności klubu
złożył ustępujący prezes Edward Breit SP2AJ. Sprawozdania
złożyli także sekretarz zagraniczny Wojciech Kłosok SP9PT,
sekretarz krajowy Seweryn Wojtusiak SP6ALL i manager SP
DX maratonu Wiesław Ziółkowski SP6BZ.

Po ogłoszeniu przez SP9AKD oczekiwanych z zainteresowa-
niem wyników międzynarodowych zawodów SP DX Contest
1981, rozwinęła się ożywiona dyskusja, w której członkowie
klubu dawali wyraz swej trosce o dalszy, harmonijny rozwój
wyczynowego sportu krótkofalowego w kraju i lepsze jego
wykorzystanie dla celów ogólnospołecznych oraz dla umacnia-
nia pozycji Polski na arenie międzynarodowej. W przerwie
dyskusji odbyły się wybory nowego zarządu klubu. Po ogłosze-
niu wyników wyborów, zarząd ukonstytuował się następująco:
prezes – Henryk Cichoń SP9ZD

wiceprezes d/s organizacyjnych – Stanisław Nowak SP9UH

wiceprezes d/s sportowych – Alfred Jabłoński SP9CTW

sekretarz krajowy – Andrzej Sadowski SP6ECA

sekretarz zagraniczny – Wojciech Kłosok SP9PT

manager d/s SP DX maratonu – Krzysztof Maciejkiwicz
SP2JKC

członkowie zarządu – Tadeusz Krzęciewski SP8AWL i Zenon
Pietrzak SP6FER

Na zakończenie obrad, zjazd podjął następującą uchwałę:

„XIX Zjazd Polskiego Klubu DX obradujący w Lublinie
w dniach 26 i 27 września 1981 r. ocenia pozytywnie działal-
ność klubu w okresie od poprzedniego, XIII zjazdu.

Polski Klub DX, skupiający czołówkę nadawców – krótko-
falowców SP, mimo trudnej sytuacji społeczno-ekonomicznej
w kraju, należyście reprezentował polski sport DX-owy, umac-
niając na całym świecie prestiż znaku SP i naszego kraju.
Wzrosła liczba członków klubu, polscy nadawcy mimo zna-
nych ogólnie braków sprzętowych aktywnie uczestniczyli we
wszystkich liczących się zawodach międzynarodowych, wie-
lokrotnie zajmując w nich czołowe miejsca.

Polscy nadawcy są coraz liczniej reprezentowani wśród
najścisłej światowej czołówki – uczestników „DXCC Honor
Roll” i „5 Band DXCC”. Niezwykle istotna była i jest rola
polskich nadawców – dx-manów w utrzymaniu łączności
z Polakami rozsiyanymi po wszystkich kontynentach, dla któ-
rych amatorska łączność radiowa jest często jedyną więzią
z Ojczyzną.

Zjazd zaleca klubowi kontynuowanie i rozwijanie dotych-
czasowych form działalności, ze szczególnym naciskiem na
umocnienie i rozszerzenie roli polskiego sportu dx-owego
w kraju i na świecie, na zainteresowanie tym sportem jak
najliczniejszych kręgów młodych nadawców polskich oraz na
szerokie wykorzystywanie umiejętności i sprzętu członków
klubu dla celów ogólnospołecznych i obrony cywilnej.

Zjazd postanawia, że poczynszy od 1 października 1981 r. lista honorowa SPDXC obejmująca członków mających potwierdzone co najmniej 200 krajów według listy SPDXC, będzie układana w kolejności wpisania na listę i będzie zawierała jedynie znak wywoławczy i rok wpisania na listę, bez podawania stanu krajów. Równocześnie, również przez sekretarza krajowego będzie prowadzona lista osiągnięć członków klubu, układana w kolejności liczby potwierdzonych krajów znajdujących się na liście SPDXC, z podawaniem w drugiej kolejności liczby potwierdzonych krajów ogółem, wraz z krajami skreślonymi.

Zjazd poleca zarządowi klubu dokonanie analizy regulaminu zawodów SP DX Contest w oparciu o szeroką konsultację z członkami klubu i uczestnikami zawodów, ze szczególnym uwzględnieniem celowości organizowania zawodów emisjami CW i SSB na przemian co dwa lata, czasu trwania zawodów oraz kryteriów przyznawania dyplomów. Wnioski w tej sprawie zarząd klubu przedstawi na następnym zjeździe klubu. Zjazd zwraca zarazem uwagę, że zbyt częste zmiany regulaminu zawodów nie umacniają prestiżu PZK i SPDXC na terenie międzynarodowym i zmniejszają liczbę uczestników zagranicznych.

Zjazd poleca zarządowi klubu dokonanie analizy regulaminu Polskiego Klubu DX, z uwzględnieniem stale rosnącej liczby członków, oraz ustalenia nowych zasad prawomocności zjazdów klubu i podejmowanych na nich uchwał. Wnioski w tej sprawie zarząd klubu przedstawi na następnym zjeździe klubu.

Zjazd postanawia rozwiązać z dnem 1 października 1981 r. sekcję szybkiej telegrafii przy Polskim Klubie DX, z uwagi na jej znikomą aktywność. Zjazd pozostawia Zarządowi Głównemu PZK decyzję w sprawie przyszłej formy organizacyjnej tej dyscypliny sportów krótkofalowych.

Zjazd uznaje za celowe podniesienie składek członkowskich PZK, z uwagi na rosnące koszty ponoszone przez Związek na obsługę członków i konieczność rozszerzenia zakresu i podniesienia jakości tej obsługi.

Zjazd potwierdza poprzednie uchwały Polskiego Klubu DX w sprawie nieprzydzielania ponownie wygasłych znaków wywoławczych SP. Zjazd wnioskuję do Zarządu Głównego PZK o oficjalne wystąpienie w tej sprawie do Państwowej Inspekcji Radiowej.

Zjazd poleca zarządowi klubu opracowanie do końca 1981 r. kryteriów przyznawania klas sportowych w sporcie krótkofalowym (Dx-owym) i skierowanie za pośrednictwem Zarządu Głównego PZK wystąpienia do Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu o nadanie sportowi krótkofalowemu (dx-owemu) rangi oficjalnej dyscypliny sportów technicznych.

Zjazd ponownie zaleca prowadzenie kroniki Polskiego Klubu DX, obrazującej historię i osiągnięcia polskiego sportu dx-owego.

Zjazd dziękuje dotychczasowemu zarządowi klubu, a szczególnie ustępującym kolegom: prezesowi SP2AJQ, sekretarzowi krajowemu SP6ALL, managerowi SP DX maratonu SP6BZ i managerowi wydawniczemu SP9JA za wielki wkład pracy w rozwój naszego klubu. Zjazd dziękuje komisji zawodów SP DX Contest z SP9AKD na czele za rzetelne i sprawne obliczenie wyników tegorocznych zawodów.

Zjazd dziękuje zespołowi krótkofalowców wrocławskich za zakończone z dnem zjazdu wydawanie biuletynu „CQ-DX” oraz zespołowi krótkofalowców warszawskich za redagowanie i nadawanie poprzez stację SP5PWK cotygodniowych komunikatów dx-owych. Obie te społeczne inicjatywy wydatnie się przyczyniły do wzrostu aktywności i poźłomu sportowego polskich krótkofalowców.

Zjazd wyraża podziękowanie Zarządowi Głównemu PZK, a także współpracującym z PZK resortem łączności, obrony

narodowej i spraw wewnętrznych, za przychylnie traktowanie spraw polskiego sportu dx-owego i zgłaszanych przez klub wniosków i postulatów. Zjazd jest zarazem przekonany, że w najbliższym czasie zostanie wznowione wydawanie polskim nadawcom zezwoleń na pracę radiostacji ruchomych, co w zasadniczym stopniu zwiększy użyteczność służby amatorskiej dla celów obrony cywilnej.

XIV Zjazd Polskiego Klubu DX dziękuje Zarządowi Oddziału Wojewódzkiego PZK w Lublinie i jego prezesowi SP8HNO oraz komitetowi organizacyjnemu z SP8CK na czele za trud włożony w przygotowanie i organizację zjazdu.

Nowo wybranemu zarządowi oraz wszystkim członkom klubu zjazd życzy owocnej pracy społecznej i jak najlepszych osiągnięć sportowych”.

SP5HS

WIADOMOŚCI DX

● Niemal dokładnie w rok po pierwszym pojawieniu się w „eterze” w październiku 1980 r. znaku 1A0KM, siedziba kawalerów krzyża Maltańskiego w Rzymie została uznana za oddzielny kraj do DXCC. Na taką decyzję ARRL, gdzie przez rok sprawa stała w martwym punkcie, wpłynął niewątpliwie zawarty ostatnio traktat między Republiką Włoską a Żakonem, potwierdzający jego suwerenność państwową. Liczą się wszystkie QSO od początku pracy stacji 1K0KM, tj. od października 1980 r.; karty do akceptacji przez ARRL można nadsyłać od 1 stycznia 1982 r. Główny animator całej sprawy i QSL manager I0MGM zapewnia, że stacja ta będzie odtąd często aktywna szczególnie w weekendy wszystkimi rodzajami emisji i „all bands”. Można się było o tym przekonać podczas ostatnich zawodów CQWW DX Contest.

● Uznanie 1A0KM powiększyło liczbę aktualnie liczących się krajów na liście DXCC do 319. Jest prawie pewne, że ulegnie ona ponownej zmianie od 1 stycznia 1982 r. wskutek połączenia się Senegalu (6W8) i Gambii (C5) w jedno państwo o nazwie Senegambia. Stacje C5 będą pracowały z prefiksem 6W8, na listę zostanie wpisany nowy kraj, natomiast dawne 6W8 i C5 zostaną skreślone.

● FBBWG pozostanie na Crozet przez rok. Rozpoczął pracę już od września, początkowo z małą aktywnością – kilka godzin w tygodniu, ze względu na nawal obowiązków związany z zainstalowaniem się na wyspie. Pracował wyłącznie z list głównie na 21 165 kHz, co przy ogromnej liczbie chętnych na zaliczenie tego od wielu lat nieczynnego kraju i małej dyscyplinie koniecznej przy tej formie pracy sprawiło, że o QSO nie było łatwo i wiele stacji czekało na swoją kolej przez kilka tygodni. Pod koniec stycznia George ma otrzymać wzmacniacz 1 kW i zapowiada zwiększoną aktywność także na CW. Karty należy wysyłać pod adresem (uwaga – adres w Call Booku błędny!): George de Marezz, Santa Severa 20228, Luri, Corsica, France.

● OE6VEL i OE1ETA podczas już drugiej kilkutygodniowej wyprawy po Pacyfiku, po aktywności z KH8, 5W1 i ZK2, nadawali we wrześniu ub.r. z Kiribati używając znaków T30BF i T30BG, z Nauru ze stacji klubowej C21NI oraz z Tuvalu jako T2VEL i T2ETA. Niestety nie udało im się jak planowali dostać na Line Island (T32). QSL na całą ich wyprawę wysłał Dieter Konrad OE2DYL, Bessarabierstrasse 39, A-5020 Salzburg, Austria.

● Niepowodzeniem po raz kolejny zakończyła się próba wyprawy na PY0 St. Paul i Peter's Rocks planowanej na wrzesień ub.r. Także i tym razem powodem był brak transportu, który obiecała zapewne brazylijską marynarka wojenna. Nowo mianowany dowódca, dowiedziawszy się, że chodzi wyłącznie o pracę stacji amatorskiej, odmówił zezwolenia na pracę wojskowy motorówki w tak niepoważnym według niego celu. Wyspa leży ponad 1000 mil od brzegów Brazylii i jako nie zamieszkała, nie ma żadnego stałego połączenia z lądem. Wyprawa będzie się starała dotrzeć na wyspę prywatnym jachtem, w terminie jeszcze bliżej nie znanym, najwcześniej w styczniu 1982 r.

● Wyprawa trzech operatorów szwajcarskich na Mellish Reef na Pacyfiku, którzy mieli dotrzeć tam w październiku, ub.r. została też odwołana i przełożona na czerwiec 1982 r.

● Jedną z większych ekspedycji dx-owych przewidzianych na 1982 r. będzie wyprawa na meksykańską wyspę Revilla Gigedo, zaplanowana na drugi weekend maja. Organizatorem jest jak przed dwoma laty meksykański DX klub, stąd też będzie ona używała znaku XF4MDX. Czas pracy przewidziano na 5 dni.

● Naukowa wyprawa niemiecka w rejon Antarktydy ma m.in. prowadzić badania na wyspie Bouvet'a (3Y). Wśród naukowców jest krótkofalowiec, który stara się o zezwolenie na pracę amatorską. Jest to duża szansa, gdyż Bouvet ze względu na położenie jest osiągalne dla amatorów tylko przy okazji ekspedycji naukowych. Program wyprawy nie jest jeszcze w pełni ustalony, stąd też nie wiadomo, czy nastąpi ona podczas tej, czy następnej zimy.

● Z Svalbardu, z polskiej stacji naukowej jest czynny od jesieni Andrzej SP2BHZ/JW. Pracuje SSB i CW na wszystkich pasmach KF z dobrym sygnałem. Obowiązki radiooperatora stacji polarnej będzie pełnił do lipca 1982 r. Pamiętajmy go jako operatora bazy na King George HFØPOL. Tym razem jego QSL managerem jest SP2ESH.

● Znanе małżeństwo Colvinów znowu jest słyszane na pasmach. Tym razem ich wyprawa potrwa aż sześć miesięcy, będzie jednak w małe ciekawych dx-owo krajach. Zaczęli w połowie października ub.r. od pracy z Barbados pod znakiem 8P6QL, podczas CQWW DX Contestu byli czynni jako 4A2Q. Odwiedzą kolejno 9Y4, 8R1, P2, FY, i PJ2. QSL via Yasme.

● W trudno osiągalnej drugiej strefie obejmującej północne rejony Kanady VE8 pracuje stale kilka stacji klubowych, których operatorami są załogi stacji meteorologicznych. Mają one prawo używać sprzętu amatorskiego nawet wtedy, gdy aktualnie nie ma na stacji żadnego licencjonowanego radioamatora. Stąd też często jest problemem uzyskanie karty QSL od którejś z tych stacji. Albo operator jest tym w ogóle niezainteresowany, albo karta wysłana przez biuro dociera już po zmianie załogi na stacji. Do najczęściej słyszanych należy VE8ML z osiedla Alert, które jest najbardziej na północ wysuniętym (82°N, 62°W) punktem zamieszkałym stale przez ludzi, z 200 mieszkańcami w zimie i 300 w lecie. Znajduje się na północnym krańcu wyspy Ellesmere. Inne stacje to VE8MTD Coral Harbour – wyspa Southampton, VE8HB Hall Beach – płw. Melville'a, VE8MC Mould Bay – wyspa Księcia Patryka, VE8MA Eureka – wyspa Ellesmere, VE8MB Resolute Bay – wyspa Cornwallis, VE8MTB Baker Lake – Terytorium Północno-Zachodnie. VE8MC znajduje się w strefie 1, pozostałe stacje w strefie 2. QSL managerem wszystkich wymienionych stacji jest Peter G. Gamble VE4TZ, 295 Harcourt Street, Winnipeg Man. R3J 3H4 Kanada. Logi docierają do niego regularnie dzięki podrójom syna, który jako inspektor kanadyjskiego Weather Bureau odwiedza każdą stację przeciętnie dwa razy w roku, jednocześnie uaktywniając je w „eterze”. VE4TZ zawiadamia, że od 1981 r. przestał wysyłać karty przez biuro. Od chętnych otrzymania QSL oczekuje zaadresowanej koperty wraz z IRC.

● Po niefortunnej aktywizacji Birmy bez legalnego zezwolenia, Japończycy próbują postępować podobnie w innych krajach. Trzech operatorów japońskich nadawało przez tydzień z Andamanów pod znakiem VU7AN – według wiarygodnych danych bez ważnej licencji. JF11ST/VS9K podawał QTH Kamaran, łamał swój znak także przez 4W1. Wyspy Kamaran należą formalnie do Jemenu Południowego, są jednak od wielu lat okupowane przez Jemen Północny. J28AZ twierdzi, że uzyskanie licencji jest tam w ogóle niemożliwe, jako że jest to teren wojskowy 4W1 i jedynie licencja wydana przez Jemen 70 może być uznana przez ARRL.

● Po wielu latach przerwy wyspa Crozet jest znów słyszana w „eterze”. Od listopada przez rok będzie tam przebywał FB8WG w większości pracując na CW. Używa transceivera TS830 i anteny rombowej. Karty QSL wysyła jego żona F2CL.

● K7LAY/BY nadawał we wrześniu ub.r. kilkakrotnie z Szanghaju, za każdym razem przeprowadzając po dwa QSO, na tyle bowiem miał zezwolenie. Celem była demonstracja pracy amatorskiej władzom chińskim. Z drugiej strony w próbach uczestniczyła grupa dx-owa z W7 z W7PHO na czele. Przebywający w ChRL VE7BC i VS6CT z Hong-Kongu twierdzą, że reaktywacja krótkofalarstwa w Chinach jest już bliska. Pierwszym krokiem ma być uruchomienie dawnej stacji klubowej w Pekinie BY1PK.

● W połowie września ub.r. była osiągalna Wallis Island, dzięki wyprawie trzech operatorów z FKB pracujących pod znakami FWØBE, FWØBF i FWØBK emisjami CW, SSB i RTTY. Na Manihiki był aktywny ZK1DG, operatorem był VK2JO, który prosił o karty QSL via VK2NMM. Na Willis Island na kolejnej sześciomiesięcznej zmianie na stacji meteo zaczął pracować VK9ZG. Z Campbell Island od listopada ub.r. przez kilka miesięcy nadaje ZL40Y/A. Na Chatham przez rok ma przebywać ZL3PR/C. Na Kure Island przez kilka tygodni przebywał KH6LW/KH7 i WBØICS/KH7. CEØAA była ekspedycją klubu chilijskiego na Wyspę Wielkanocną, QSL via biuro CE.

● Z Wyspy Rudolfa należącej do archipelagu Franciszka Józefa rozpoczęła nadawanie stacja UA1PAM, wyłącznie na CW. Nadal czynna jest z głównej wyspy tego archipelagu stacja UK1PGO. Z tych rejonów nadawała we wrześniu ub.r. ekspedycja RK9X/1, a z lodów Oceanu Lodowatego była słyszana stacja UPOL22. Z polskiej bazy antarktycznej HFØPOL nadal nadawała wyłącznie telegrafiami, ale już także na wyższych pasmach – 14 i 21 MHz. Dobra, szybka praca operatorska, atrakcyjność znaku i kraju skupia zawsze na jej częstotliwości dużą liczbę stacji. Nowe karty od HFØPOL są wysyłane już od września ub.r.

● W związku z uzyskaniem 21 września 1981 r. niepodległości, Belize zmieniło znak VP1 na J9.

● Jak dotąd, ARRL nie uznaje za oddzielny kraj siedziby Zakonu Rycerzy Krzyża Maltańskiego, skąd kilkakrotnie już pracowała stacja 1AØKM. Sprawa nie ma ciągle ostatecznego rozstrzygnięcia, a problem polega na tym, czy terytorium, którym władza zakon w Rzymie, można uznać za suwerenne państwo, a za takie uznaje je 51 państw świata, skoro jest nie uznawane przez pozostałe, w tym przez USA i ZSRR. ARRL stara się rozwiązać ten dylemat już od blisko roku.

● Warto w tym miejscu przytoczyć opublikowaną w jednym z ostatnich numerów QST listę stacji nie uznawanych do DXCC. Są to wszystkie stacje A6 po 11 lutego 1979 r. łącznie z aktywnym A6XJA, wszystkie stacje z Walvis Bay, K4YT/5R8, KV4KV/D, TG7AA, TH8JM (TL8JM jest OKI), VR1BE/KH1, 4W2AA, 7Z2AP, 9U5DS, 9U5JM, J8JN/FH8, F8KGU/TL8. Za udowodnioną pracę z pokładów statków zdyskwalifikowane są stacje: J3AAE, J3ABD, WØXR/VP2V, WB8HUP/VP2V, ZB2A, ZB2FU, ZB2GM, 604LS. Uznana natomiast została, po otrzymaniu dodatkowych dokumentów, cała aktywność 6ØØDX nie zaliczana dotąd przed 28 lipca 1980 r.

● VU2TN twierdzi, że posiada zezwolenie na wjazd i nadawanie z Lakadiviów, trudno dostępnych dla nietubylców ze względu na ograniczenia w ruchu z zewnątrz, jakie od lat stosuje rząd indyjski. Ostatnia wyprawa dx-owa VU2KV pracowała stamtąd w końcu lat sześćdziesiątych i kraj ten znajduje się na 5 miejscu na tegorocznej liście trudno osiągalnych krajów. VU2TN nie jest jeszcze w stanie podać terminu, kiedy się tam wybiera, przyrzekł jednak, że w odpowiednim czasie zawiadomi o tym wszystkie sieci dx-owe.

SP5HS

QSL via:

A4XGK	– K2RU	TJ1GH	– DL1HH
A6XJA	– PAØLP	VP2MH	– W8HM
A71AE	– DL4NW	VP8AGX	– G4JDT
A9XDD	– K7DVK	VP8AJM	– KØJW
AH2AI	– WA3HUP	VP8JG	– WA4JQS
CN8AT	– OE3NH	VP8QI	– G4CHD
FK8CE	– K2QR	VS6GZ	– OE1HGC
FMØEOM	– F2VT	ZF2CZ	– WA2UFI
FWØBE	– ZJ9ZB	3B8LH	– DLØLH
FWØBF	– DJ9ZB	3C1AB	– EA1QF
FWØBK	– FK8DJ	4A2Q	– XE2AQ
JV3OSH/5R8	– JV3MUC	8P6OR	– K5MHZ
K8NOQ/VP2A	– W9SWM	9G1JZ	– DB8GF
KA2MZS/SV9	– WB5WLH	9M8PW	– G3DXC
NH6D/KH4	– NH6D	9X5DR	– ON4TU
T32AB	– N7YL	9X5SL	– DL8DF
T32AF	– JA1NVG		

SP5BT

IARU

Region I calling

WIADOMOŚCI

THE INTERNATIONAL AMATEUR-RADIO-UNION

- Aktywną działalność rozwinęła powołana na konferencji w Brighton nowa, stała grupa robocza do spraw uniwersalnej, międzynarodowej licencji amatorskiej, zwana „Common Licence Group”. Jej celem jest doprowadzenie do uznawania przez wszystkie kraje I Regionu licencji wydanej przez jeden z krajów członkowskich, a więc upodobnienia licencji amatorskiej do międzynarodowego prawa jazdy. Sprawa jest bardzo trudna, zależy od dobrej woli poszczególnych administracji telekomunikacyjnych, na drodze stoją zarówno uprzedzenia jak i różnice polityczne. Pewno dlatego, w myśl przysłowia „gdzie diabeł nie może...”, na czele grupy roboczej stanęła energiczna panna Rossella Spadini I1RYS. Na pierwszy ogień grupa robocza wzięła sprawę wza-

jemnego uznawania licencji w pasmach UKF. Jak dotychczas, Polski Związek Krótkofalowców nie mianował swego przedstawiciela do powyższej grupy roboczej.

- Popularna stacja klubowa 4U1ITU (liczona jako odrębny kraj!) zainstalowana w gmachu Międzynarodowej Unii Telekomunikacyjnej w Genewie, jest zawsze dostępna do pracy dla odwiedzających ją licencjonowanych nadawców z wszystkich krajów. Jednakże począwszy od 1981 r., w celu zebrania funduszy na obsługę i konserwację stacji, pobierane są opłaty w wysokości 10 franków szwajcarskich za każdorazową pracę na stacji i 30 franków za pracę w zawodach. Od opłat zwolnieni są członkowie Międzynarodowego Klubu Krótkofalowców (International Amateur Radio Club) działającego przy ITU. Roczna składka członkowska w klubie wynosi 30 Fr., członkostwo dożywotnie 150 Fr., zaś dożywotnie członkostwo z tytułem „ambasadora” – 500 Fr. (Tu żartobliwa dygresja – w czasie rozbiorów w Galicji też sprzedawano tytuły radców dworu i ambasadorów!).

- Ostatni Biuletyn I Regionu IARU na trzech stronach zamieszcza wyniki poprzedniego Europejskiego Polnego Dnia KF. Wśród setek uczestniczących stacji ruchomych jest wiele z krajów socjalistycznych: Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Jugosławii. Nie ma natomiast ani jednej stacji polskiej.

SP5HS

KRÓTKOFALOWIEC polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 3 (260) CZERWIEC 1982 ROK

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrzynka pocztowa 320, 00-950 Warszawa, Tel. 26-73-73

DZIAŁALNOŚĆ POLSKIEGO ZWIĄZKU KRÓTKOFALOWCÓW W OKRESIE STANU WOJENNEGO

Mimo zawieszenia licencji krótkofalarskich z chwilą ogłoszenia stanu wojennego w Polsce i konieczności zdeponowania przez krótkofalowców sprzętu nadawczego i nadawczo-odbiorczego, działalność Polskiego Związku Krótkofalowców nie uległa zawieszeniu. Utrudnienia związane z ograniczeniem ruchu pocztowego i łączności telefonicznej odbiły się co prawda na pracy instancji Związku, jednak biuro ZG PZK, a także biura Oddziałów Wojewódzkich PZK działały nieprzerwanie i względnie normalnie, załatwiając najpilniejsze bieżące sprawy i wyjaśniając wątpliwości, związane z ograniczeniem działalności krótkofalarskiej. Biura QSL nieprzerwanie przyjmowały karty z zagranicy i w obrocie krajowym. Wstrzymana jest jednak wysyłka kart QSL za granicę.

Nieprzerwanie odbywały się comiesięczne posiedzenia Prezydium ZG PZK. W tym roku odbyły się posiedzenia: 30 stycznia, 27 lutego, 27 marca, 17 kwietnia i 8 maja. Przewidziane jest posiedzenie plenarne Zarządu Głównego PZK w dniu 29 maja. Na posiedzeniu styczniowym Prezydium opracowało tekst pisma skierowanego do wszystkich Oddziałów Wojewódzkich. Stwierdzono w nim, że PZK jako organizacja społeczna wyższej użyteczności, której działalność nie została zawieszona w okresie stanu wojennego, powinna prowadzić normalną działalność statutową z uwzględnieniem ograniczeń związanych z czasowym zawieszeniem licencji nadawczych. W pasmie tym zalecono oddziałom i klubom m. in. kontynuowanie szkolenia, porządkowanie ewidencji, spraw finansowych i gospodarki materiałowej, natomiast członkom zalecono usuwanie zaległości w wysyłce kart QSL i zgłoszeń na dyplomy, prowadzenie działalności konstruktorskiej z wyłączeniem urządzeń lub stopni nadawczych oraz rozwinięcie działalności publicystycznej na łamach miesięczników „Radioelektronik” i „Biuletyn PZK”. Na tym samym posiedzeniu podjęto decyzję o odwołaniu tegorocznych zawodów SP DX Contest i omówiono możliwość oraz tryb starań w kierunku przywrócenia licencji krótkofalarskich tak szybko, jak tylko to będzie możliwe.

Na posiedzeniu Prezydium w lutym br. dokonano podsumowania wyników IV Plenum ZG PZK, które odbyło się na początku grudnia 1981 r., a także dokonano – przy udziale przedstawicieli Zarządu Oddziału Wojewódzkiego PZK w Warszawie – oceny pracy tego oddziału. Przyjęto rezygnację z dniem 31 maja br. kol. Anatola Jeglińskiego SP5CM z funkcji dyrektora Biura ZG PZK, złożoną przez niego w związku z przebyciem w końcu 1981 r. ciężką chorobą i ogólnym złym stanem zdrowia. W sprawach bieżących Prezydium omówiło wstępnie przygotowania reprezentacji Polski na II Mistrzostwa Świata w Amatorskiej Radiolokacji Sportowej, które odbędą się we wrześniu w Bułgarii.

Na następnych posiedzeniach Prezydium opracowało i przyjęło harmonogram pracy do końca roku, omawiało aktualną sytuację w PZK, podejmo- wało kolejne kroki w kierunku rychłego

przywrócenia licencji nadawczych, opracowało porządek dzienny V Plenum ZG PZK i niektóre dokumenty na to posiedzenie. Ustalono, że w II Mistrzostwach Świata w ARS weźmie udział sześciuosobowa reprezentacja Polski z trenerem i sędzią międzynarodowym. Kierownikiem ekipy będzie prezes PZK. Na koszty przygotowania i udziału ekipy w mistrzostwach otrzymano dotację z Głównego Komitetu Kultury Fizycznej i Sportu w wysokości 325 tys. złotych.

Wewnętrzny miesięcznik organizacyjny „Biuletyn PZK” zachował ciągłość numerów i nadal jest dostarczany pocztą prenumeratorom. W lutym uzyskano zgodę na wysyłkę gotowych już ostatnich numerów pisma z roku 1981, a także na druk i rozsyłanie kolejnych numerów tegorocznych. Wydano już i rozesłano 4 pierwsze tegoroczne numery o objętości zmniejszonej z 32 do 24 stron, co spowodowane zostało znacznym wzrostem cen usług poligraficznych i papieru, a także poważnie zmniejszonym dopływem materiałów do redakcji. Przewiduje się wydanie w tym roku 2 lub 3 numerów podwójnych „Biuletynu PZK”, ze względu na wzrost opłat pocztowych od 1 kwietnia br. Pierwszy numer podwójny (5–6) ukaże się w czerwcu.

Ze względu na brak interesujących nas wyników zawodów i nieaktualność regulaminów najbliższych zawodów, w „Biuletynie PZK” przeważają obecnie wypowiedzi dyskusyjne, wiadomości organizacyjne, reportaże i wiadomości techniczne.

W numerze grudniowym „Biuletynu PZK” z roku ubiegłego, rozesłanym w marcu br., została zamieszczona ankieta, dotycząca potrzeb krótkofalowców w zakresie urządzeń, usług i publikacji. Ankieta ta ma posłużyć Komisji Technicznej ZG PZK i Wydawnictwom PZK do ukierunkowania ich działalności odpowiednio do zgłaszanych potrzeb. Napłynęło już wiele odpowiedzi stanowiących cenny materiał dla zainteresowanych komórek PZK. Po zakończeniu napływu odpowiedzi zostanie przeprowadzona ich analiza, a zbiorcze wyniki będą opublikowane i będą oczywiście uwzględnione w planach pracy PZK.

W ramach wydawnictw nieperiodycznych Redakcji i Administracji „Biuletynu PZK” wydano broszurę opracowaną przez przewodniczącą Grupy Roboczej ARS 1 Regionu IARU mgr inż. Krzysztofa Stomczyńskiego SP5HS pt. „Amatorska Radiolokacja Sportowa”. Broszura ta zawiera na 99 stronach zbiór niezbędnych wiadomości metodycznych i technicznych z tej dziedziny, a także szereg schematów i opisów urządzeń ARS. Cena broszury wynosi 50 zł przy odbiorze z siedziby ZG PZK (Warszawa, ul. Nowy Zjazd 1). Po uzyskaniu zgody na wysyłkę broszury pocztą, będzie ona dostarczana zamawiającym tą drogą na ich koszt.

W przygotowaniu do druku znajduje się następna broszura pt. „Amatorska łączność radiotelefoniczna FM w pasmie 144 MHz”, autorstwa Wiktora Chojnackiego SP5QU. Broszura ta o nieco większej objętości będzie kosztować 60 zł i powinna ukazać się w IV kwartale br. Czytelnicy znajdą w niej wskazówki dotyczące przestrajania radiotelefonów profesjonalnych na dwumetrowe pasmo amatorskie oraz rady dotyczące organizacji i eksploatacji amatorskich sieci UKF-FM. Dalsze tematy z tej serii broszur znajdują się w opracowaniu. SP5QU

KRÓTKOFALOWIEC ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK NR 4-5 (261-262) LIPIEC-SIERPIEŃ 1982

polski

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

ZAMIERZENIA KOMISJI TECHNICZNEJ ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

Krótkofalarstwo jest sportem technicznym wymagającym szczególnie bogatego zaplecza technicznego. Szybki rozwój techniki radiokomunikacyjnej na świecie sprawia, że nowoczesne jeszcze niedawno urządzenia są zastępowane przez coraz to nowocześniejsze, o coraz bardziej „wysrubowanych” parametrach, bo tylko takie umożliwiają osiąganie wysokich wyników sportowych w zawodach, przy stale rosnącej liczbie stacji amatorskich na świecie, tendencji do używania nadajników o coraz większej mocy wyjściowej i zaostrej się wymaganiach odnośnie jakości emisji. W krajach, w których liczba licencji krótkofalarskich zawiera się w setkach tysięcy, dla potrzeb krótkofalowców pracują liczne zakłady przemysłowe, prześcigające się w dostarczaniu swoim klientom coraz to nowocześniejszego sprzętu i oczywiście osiągające z tego tytułu pokaźne zyski. Działalność tych zakładów przyczynia się w głównej mierze do ciągłej pogoni za nowoczesnością w sprzęcie krótkofalarskim. Ilustracją powyższego stwierdzenia może być fakt, że już w kilka miesięcy po decyzji WARC 1979, przyznającej amatorom prawo do nowych amatorskich pasm krótkofalowych (10, 18 i 24 MHz), niektóre firmy szeroko reklamowały (i sprzedawały w każdej żądanej ilości!) transceivery umożliwiające pracę także i w tych pasmach.

Inaczej przedstawia się sytuacja w mniejszych krajach, o kilku lub kilkunastotysięcznej rzeszy krótkofalowców, do których zalicza się Polska. Krótkofalowcy tych krajów importują urządzenia z Japonii lub USA – o ile mają odpowiednie możliwości finansowe – bądź też muszą sami budować swoje urządzenia, w niewielkim tylko stopniu wspomagani przez przemysł elektroniczny i zasilani sporadycznie urządzeniami z demobilu. Samodzielna budowa sprzętu krótkofalarskiego jest bliższa duchowi amatorskiemu niż praca w „eterze” na urządzeniu fabrycznym, bo przecież stąd wywodzi się pionierska rola krótkofalowców w początkach rozwoju radiokomunikacji i ich ciągły wkład w rozwój techniczny sprzętu radiokomunikacyjnego, jednak wielu krótkofalowcom brak czasu lub odpowiedniego zaplecza technicznego uniemożliwia budowę sprzętu.

Oddzielny, bardzo ważny problem stanowi sprzęt krótkofalarski dla początkujących, przeważnie bardzo młodych ludzi, których nie stać, a przeważnie także nie stać ich rodziców, na kupno drogiego sprzętu za dewizy. Najczęściej także nie są oni w stanie całkowicie samodzielnie zbudować urządzeń, umożliwiających osiągnięcie dobrych wyników sportowych.

Wspomniane powyżej problemy sprzętowe i techniczne, będące udziałem polskich krótkofalowców, były przez wszystkie kadencje Zarządu Głównego PZK w mniejszym lub większym

stopniu troską pionu technicznego, choć pozornie bardzo niewiele w tej dziedzinie zrobiono. Mimo wielokrotnych starań nie udało się zainteresować żadnego z zakładów przemysłu elektronicznego produkcją, nawet bardzo skromną asortymentowo, dla naszych potrzeb, a drobna wytwórczość, o ile nawet wykazywała zainteresowanie naszymi potrzebami, stawiła warunki ilościowo-cenowe przekraczające nasze możliwości.

Obecny kryzys gospodarczy w Polsce zmienił nieco sytuację. Wdrażanie reformy gospodarczej, występujące tu i tam wolne moce produkcyjne i większa swoboda dana rzemiosłu, stworzyły znacznie większe możliwości uzyskania skutecznej pomocy technicznej dla krótkofalowców.

Komisja Techniczna Zarządu Głównego PZK, działająca pod kierunkiem wiceprezesa ds technicznych Jerzego Niewady SP7HF, opracowała – mając na względzie otwierające się możliwości i w oparciu o własne wstępne rozpoznanie potrzeb – program działania, który zostanie tu pokrótce omówiony.

Zamierzone jest zaktywizowanie następujących kierunków działania:

■ **Zaopatrzenie w sprzęt oraz podstawowe urządzenia** przewidziane dla początkujących krótkofalowców, tak nadawców jak i nasłuchowców. Dalsza praca nad organizowaniem laboratoriów pomiarowo-kontrolnych, w których dokonywane będą prace z zakresu przystosowywania otrzymywanego sprzętu z demobilu do potrzeb krótkofalowców, serwisu sprzętu radiokomunikacyjnego, wykonywania i testowania urządzeń nadawczo-odbiorczych, które ewentualnie mogłyby być przekazywane do produkcji zakładom zainteresowanym taką produkcją, ewentualnie testowania prototypów urządzeń opracowanych w tych zakładach.

■ **Zapokajanie zapotrzebowania na urządzenia średniej klasy oraz na sprzęt wyczynowy;** bierze się tu pod uwagę zarówno sprzęt, który będzie w przyszłości produkowany w kraju, jak i sprzęt importowany, po zbadaniu możliwości zbiorowego zakupu zagranicą urządzeń krótkofalarskich za środki dewizowe nabywców.

■ **Koordinację prowadzonej dotychczas w różny sposób działalności zaopatrzeniowej,** polegającej na przejmowaniu sprzętu radiokomunikacyjnego wycofywanego z eksploatacji profesjonalnej, przyrządów pomiarowych i podzespołów. Przewiduje się między innymi przepracowanie instrukcji o gospodarce materiałowo-sprzętowej w PZK.

■ **Działalność inspirującą rozwój amatorskiej służby radiokomunikacyjnej** między innymi przez: współdziałanie w działalności szkoleniowej i wydawniczej, stymulowanie różnymi sposobami postępu technicznego w budowie amatorskich urządzeń nadawczo-odbiorczych i pomocniczych. Oddzielnym i ważnym zagadnieniem jest tu działanie w kierunku powszech-

nego przystosowywania sprzętu amatorskiego do pracy w sieciach łączności KF i UKF podczas prowadzenia akcji ratunkowych w razie klęsk żywiołowych i innych akcji społecznie użytecznych. Sprzęt przystosowywany do pracy w takich sieciach powinien umożliwiać pracę stacjonarną i w ruchu, pracę foniczną, telegraficzną kluczem i dalekopisem, a nawet emisją SSTV, bądź ATV.

W ramach realizacji powyższych zamierzeń dotychczas poczyniono lub postanowiono:

1. Nawiązano kontakty z niektórymi zakładami, które w ramach wolnych mocy produkcyjnych przewidują możliwość wykonywania krótkich serii urządzeń dla krótkofalowców. Na przykład ZWUS zamierza podjąć produkcję odbiornika homodynowego według opracowania SP9ADU, reflektometru, klucza elektronicznego, anteny „SP” typu 12AVQ. ELWRO zamierza rozpocząć produkcję kluczy elektronicznych; krystalizuje się możliwość dostarczenia kompletnych zestawów do SSTV, przystawek do RTTY itp.

2. Dla określenia aktualnych wymagań ilościowych i asortymentowych konieczne jest dokonanie sondażu opinii środowiska krótkofalarskiego w Polsce. W tym celu opracowano i zamieszczono w numerach 12/81 i 1/82 „Biuletynu PZK” dwie ankiety, z których jedna, dotycząca ogólnych potrzeb i możliwości finansowych, jest zamieszczona na końcu tego artykułu dla krótkofalowców nie będących czytelnikami „Biuletynu PZK”. Pierwsze odpowiedzi na ankietę już napływają, stanowiąc interesujący materiał dla Komisji Technicznej ZG PZK.

3. Postanowiono, że w ramach działalności zaopatrzeniowej ZG PZK będzie rozprawdzać sprzęt i materiały odpłatnie na dotychczasowych zasadach, to jest przez Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK.

4. Stwierdzono, że wobec poważnych zadań stojących przed Komisją Techniczną ZG PZK staje się konieczne włączenie do jej prac dalszych członków ZG PZK, a także tych wszystkich członków PZK, którzy są zainteresowani działalnością techniczną i mogliby przyczynić się do realizacji tych zadań. Szczególnie mile widziani są koledzy, którzy mogą podjąć nowe tematy, związane na przykład z amatorską radiokomunikacją satelitarną, SSTV, RTTY, ARS itp. Chętni do współpracy mogą zgłaszać się do ZG PZK lub bezpośrednio do kol. SP7HF.

5. Postanowiono ogłosić po przywróceniu normalnej działalności krótkofalarskiej w kraju, konkurs konstrukcji krótkofalarskich, połączony z wystawą zgłoszonych prac. Wyróżnione opracowania będą opublikowane w „Radioelektroniku” i w „Biuletynie PZK”. Przewiduje się także zainteresowanie najciekawszymi opracowaniami zakładów przemysłowych i rzemieślniczych w celu uruchomienia produkcji seryjnej.

Powyższe zamierzenia, a częściowo także i decyzje, podjęto jeszcze przed wprowadzeniem stanu wojennego w Polsce. Aktualna sytuacja odbija się niewątpliwie na przebiegu ich realizacji, lecz nie powinna ich uniemożliwić. Większość wolnego czasu, jakim dysponujemy, nie mogąc poświęcić go na pracę w „eterze”, powinna sprzyjać powstawaniu nowych koncepcji technicznych i organizacyjnych, mogących przyczynić się w niedalekiej przyszłości do rozwiązania palącego

problemu sprzętowego. Komisja Techniczna ZG PZK zwraca się do wszystkich krótkofalowców o współpracę, a do kierownictw i załóg wszelkiego rodzaju zakładów elektronicznych o rozpatrzenie możliwości podjęcia choćby najskromniejszej produkcji sprzętu podstawowego i pomocniczego dla krótkofalowców. Wszelkie oferty prosimy kierować na adres: **Zarząd Główny Polskiego Związku Krótkofalowców, skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa, lub telefonicznie pod nr 26-73-73.**

Od dłuższego czasu Polski Związek Krótkofalowców pilotuje sprawę opracowania i wdrożenia do produkcji w ZPR OMIG filtrów kwarcowych 9 MHz do urządzeń SSB. Filtr taki został już dawno opracowany w oparciu o warunki techniczne, uzgodnione z Komisją Techniczną ZG PZK, lecz bardzo przeciąga się realizacja dwóch kolejnych zamówień. Dział Zaopatrzenia ZG PZK otrzymał dotychczas kilkadziesiąt filtrów, które zostały rozprawdane do Oddziałów Wojewódzkich PZK. Ostatnia obietnica złożona przez producenta przewiduje realizację złożonych zamówień do końca bieżącego roku. Znacznie szybciej udało się doprowadzić do wykonania przez toruński TORAL 300 kompletów płytek drukowanych do transceivera opracowanego przez SP5WW i opisanego na łamach „Radioelektronika”. Płytki te zostały już dostarczone do PZK i obecnie trwa uzgadnianie ceny z producentem. Płytki wymagają obciążenia krawędzi i wywiercenia otworów.

Na zakończenie przytaczamy zasadnicze pytania ankiety dotyczącej potrzeb krótkofalowców polskich w zakresie sprzętomateriałowym. Odpowiedź na tę ankietę powinna zawierać numer pytania i możliwie wyczerpującą odpowiedź, kolejno na wszystkie pytania. Odpowiedzi prosimy przysyłać na adres: **ZG PZK, skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa, z zaznaczeniem na kopercie „Ankieta”.**

A oto pytania:

1. *Moje potrzeby w zakresie sprzętowym to (wymienić w kolejności potrzeb):*
2. *Na sprzęt ten mogę przeznaczyć maksymalną kwotę w wysokości zł jednorazowo lub kwotę w wysokości zł na przestrzeni miesięcy lub lat*
3. *Szczegółne wymagania dotyczące pożądanego sprzętu:*
4. *Moim zdaniem, sprzęt powyższy mógłby być produkowany:*
 - według istniejących wzorów
 - publikowanych opracowań (wymienić nazwę wzoru lub tytuł publikacji)
5. *Moje potrzeby:*
 - w zakresie materiałów: (materiały konstrukcyjne, przewody, kable, podzespoły elektroniczne),
 - w zakresie przyrządów pomiarowych
6. *Moje potrzeby w zakresie usług (prace mechaniczne i lakiernicze, montaż według dostarczonego schematu, uruchamianie i pomiary urządzeń)*
7. *Moje potrzeby w zakresie publikacji i dokumentacji (opisy budowy konkretnych urządzeń – jakich? literatura krótkofalarska – jaka?, mapy prefiksów i QTH-lokatora, lista DXCC, spis radiostacji itp.)*
8. *Inne uwagi i życzenia*
9. *Dane osobowe: imię, nazwisko i znak krótkofalarski, przynależność klubowa, adres zamieszkania.*

Komisja Techniczna ZG PZK apeluje do wszystkich krótkofalowców o wzięcie powszechnego udziału w ankiecie. Termin nadsyłania odpowiedzi nie jest określony, ale nie należy zwlekać.

SP5QU

KRÓTKOFALOWIEC ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK NR 6 (263) WRZESIEŃ 1982 ROK

polski

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

V PLENUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

W dniu 29 maja br. odbyło się w Warszawie V posiedzenie plenarne Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców. Było to pierwsze posiedzenie plenarne odbyte w okresie obowiązywania w Polsce stanu wojennego. Poprzednie odbyło się na początku grudnia 1981 r.

W posiedzeniu wzięli udział członkowie władz centralnych PZK, prezesi lub przedstawiciele Zarządów Oddziałów wojewódzkich PZK i zaproszeni goście. Obradom przewodniczył prezes PZK prof. dr inż. Andrzej Zieliński SP5LVV. Porządek dzienny obrad był następujący:

1. Otwarcie posiedzenia, powitanie uczestników i przyjęcie porządku obrad.
2. Wręczenie Odznak Honorowych PZK.
3. Powołanie Komisji Wniosków i Uchwał oraz protokółanta.
4. Zatwierdzenie protokołu z IV Plenum ZG PZK.
5. Wystąpienie prezesa PZK.
6. Zatwierdzenie bilansu za 1981 rok i planu finansowego na 1982 rok. Informacja o aktualnej sytuacji finansowej ZG PZK. Sprawa podniesienia wysokości składek członkowskich.
7. Dyskusja.
8. Sprawa Oddziału PZK w Piotrkowie Trybunalskim.
9. Podjęcie uchwał.
10. Wolne wnioski.

W swoim zagajeniu prezes PZK SP5LVV stwierdził, że obecne Plenum ma szczególne znaczenie, ponieważ odbywa się w okresie stanu wojennego, który w istotny sposób dotyczy działalności PZK. Dlatego też należy skupić się w dyskusji na sprawach generalnych. Po zagajeniu, powitaniu uczestników i przyjęciu porządku dziennego odbyła się miła uroczystość wręczenia Odznak Honorowych PZK osobom szczególnie zasłużonym dla Związku. Odznaki te otrzymali: płk dypl. mgr Ryszard Łapkowski, Maria Węglewska-Sierajewska, inż. Wacław Lisicki i doc. inż. Aleksander Witort. Przyznano Odznaki Honorowe PZK członkom Związku zasłużonym dla rozwoju w Polsce amatorskiej radiolokacji sportowej: hm. PL Janowi Bonikowskiemu SP3AXI i mgr Zbigniewowi Kłossowskiemu SP4BQW. W imieniu odznaczonych podziękował płk Ryszard Łapkowski, podkreślając swoje – a także i innych odznaczonych – sympatie dla PZK i wyrażając nadzieję, że nastąpi niebawem pełna integracja ruchu krótkofalarskiego w Polsce, będąca podstawą jeszcze większych sukcesów polskich krótkofalowców.

Następnie powołano Komisję Wniosków i Uchwał w składzie: SP5LP, SP7HF i SP8TK, a także przyjęto protokół z IV Plenum ZG PZK.

W kolejnym punkcie prezes PZK SP5LVV przedstawił aktualną informację o sytuacji PZK i pracy prezydium ZG PZK. Na wstępie przypomniał zebrany treść przepisów prawnych dotyczących stanu wojennego w Polsce, w odniesieniu do krótkofalowców. Podkreślił, że krótkofalowcy polscy uważają ograniczenie działalności krótkofalarskiej przez zawieszenie licencji i nakaz zdeponowania sprzętu nadawczego za decyzje umotywowane wyższym dobrem i ogólną sytuacją w kraju. Staramy się wejść w położenie władzy, która dla zapewnienia kontroli nad biegiem wydarzeń w kraju zmuszona była wydać zasadnicze i trudne decyzje w celu zapobieżenia niekontrolowanemu wypadkom. Rozumiemy także – stwierdził prezes PZK – rozgoryczenie niektórych naszych członków, pozbawionych na czas przejściowy ich ulubionego zajęcia, jakim jest dla nich praca w „eterze” i budowa nowych urządzeń nadawczych, a także pozbawionych sprzętu, stanowiącego w wielu przypadkach znaczną część ich dorobku materialnego.

Prezydium ZG PZK uważa, że ogólny postęp w normalizacji sytuacji w kraju pozwoli władzom na odstępstwo od dotyczących nas restrykcji w niezbyt odległym czasie. Związek powinien kontynuować energiczne starania zmierzające do przywrócenia normalnej działalności krótkofalarskiej w kraju. Zdajemy sobie sprawę z tego, że dotyczące nas restrykcje wpływają niekorzystnie na działalność instancji związkowych i na sytuację finansową PZK – stwierdził SP5LVV.

Prezydium ZG PZK rozpatrywało sprawę związane z obecną sytuacją Związku na każdym swoim posiedzeniu odbytym w okresie stanu wojennego. Posiedzeń takich było dotychczas sześć. Na posiedzeniu styczniowym dokonano przeglądu sytuacji i w wyniku tego zalecono pewne działania w piśmie z dnia 5 lutego 1982 r. skierowanym do Oddziałów Wojewódzkich. Prezydium sądzi, że pismo to odegrało pozytywną rolę w obecnej działalności Związku. Na jednym z następnych posiedzeń prezydium omawiano sytuację międzynarodową Związku i wystosowano pismo do I Regionu IARU, objaśniające aktualny stan prawny PZK.

Kolejnymi krokami były starania o uruchomienie radiostacji indywidualnych w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów. Dotychczas nie uzyskano na to zgody. Natomiast starania o przywrócenie pracy nadajników do amatorskiej radiolokacji sportowej zostały uwieńczone powodzeniem. Początkowo, ze względu na mistrzostwa świata w ARS (wrzesień 1982 r. w Bułgarii), uzyskaliśmy zgodę na podjęcie przygotowań ekipy, a w dniu dzisiejszym uzyskaliśmy obietnicę otrzymania zgody na pełne odblokowanie tej konkurencji w ramach PZK.

W dniu 18 maja br. wystosowano pismo do ministra Łączności, w którym ponowiono prośbę o sukcesywne uruchamianie pełnej działalności krótkofalarskiej. Wznowienie działalności

ARS było właśnie reakcją władz na to pismo. Na dalsze postulaty zawarte w piśmie uzyskaliśmy odpowiedź, że ich realizacja będzie możliwa w miarę dalszej normalizacji sytuacji w kraju.

Prezydium ZG PZK uważa, że nie należy rezygnować z dalszych starań o pełne wznowienie działalności krótkofalarskiej w niedługim czasie, jednakże musimy działać w oparciu o zaufanie władz do nas i o nasze zaufanie dla wszystkich decyzji władz.

Przechodząc do innych spraw prezes PZK stwierdził, że mimo ograniczenia działalności krótkofalarskiej nie można tracić z oczu dalszych losów PZK. Jedną z ważnych, stale aktualnych spraw jest sprawa integracji ruchu krótkofalarskiego w Polsce. Należy zatem kontynuować rozmowy w tej sprawie z Ligą Obrony Kraju.

W ramach swoich statutowych działań prezydium ZG PZK dokonało analizy sytuacji finansowej Związku. Stwierdzono, że pewna liczba członków PZK uważa, iż w okresie zawieszenia licencji nie są zobowiązani do płacenia składek członkowskich. Jest to postawa pogarszająca sytuację finansową PZK, a jednocześnie mogąca utrudnić zwrot licencji osobom, które skutkiem zaprzestania płacenia składek utracą prawa członkowskie PZK. Uzyskano z Ministerstwa Finansów zgodę na dotację mimo niewykonania planu wpływów, co związane jest z trudnościami w egzekwowaniu składek członkowskich. Mimo to sytuacja finansowa Związku jest trudna. Dlatego też prezydium stawia do decyzji Plenum sprawę podniesienia wysokości składek członkowskich.

Z dalszych prac prezydium prezes PZK wymienił podjęcie kroków w kierunku opracowania jednolitego systemu ewidencjonowania sprzętu krótkofalarskiego, będącego w posiadaniu amatorów, prowadzenie rozeznania potrzeb członków w zakresie sprzętowo-materiałowym, czemu służy ankieta zamieszczona w „Biuletynie PZK” i „Radioelektroniku” oraz kontynuowanie starań o podjęcie produkcji sprzętu przez przemysł państwowy, spółdzielczość i rzemiosło.

Następnie zabrał głos skarbnik ZG PZK Stefan Wyporski SP5BFW. Przedstawił zebrany bilans za 1981 r. i plan finansowy na 1982 r. Stwierdził m.in., że w roku ubiegłym nastąpił pewien wzrost w pozycji środków trwałych w PZK o około 700 tys. zł. W ramach zakupów inwestycyjnych nabyto 10 cyfrowych mierników częstotliwości. Wpłaty na Fundusz Rozwoju Krótkofalarstwa nadal wpływają i obecnie Fundusz ten wynosi ponad 300 tys. zł. Przechodząc do sprawy podniesienia wysokości składek członkowskich SP5BFW przedstawił propozycję, opartą m.in. na odpowiedziach z ankiety zamieszczonej w „Biuletynie PZK”, podwyższenia składki PZK od członków zwyczajnych do 50 zł, od członków nadzwyczajnych (nastuchowców) do 25 zł i od młodzieży uczącej się do 15 zł. Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK będą mogły obniżyć wysokość składek w indywidualnych, uzasadnionych przypadkach. Wojskowi odbywający zasadniczą służbę wojskową będą zwalniani z obowiązku płacenia składek za czas odbywania służby. Podjęta tu decyzja o podwyższeniu składek powinna być zatwierdzona przez najbliższy Zjazd Krajowy PZK, ale obowiązywać będzie od dnia ustalonego przez obecne posiedzenie plenarne.

W krótkiej dyskusji nad wypowiedzią skarbnika dyskutanci potwierdzili konieczność podwyższenia składek członkowskich i podjęcia decyzji na obecnym Plenum. Stwierdzono, że dotychczasowa składka PZK obowiązuje już wiele lat, podczas gdy ceny wielu towarów i usług wzrosły w tym czasie wielokrotnie.

W dyskusji głównej głos zabrał jako pierwszy Wojciech Nietyksza SP5FM – przewodniczący Komisji ZG PZK do Spraw Międzynarodowych. Poinformował zebranych o stanie na obecnym posiedzeniu Komisji i o pracy swojej komisji.

Omawiając sytuację w Komitecie Wykonawczym I Regionu Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej (IARU), gdzie pełni funkcję wiceprzewodniczącego, SP5FM poświęcił kilka zdań sylwetce zmarłego niedawno sekretarza Komitetu Wykonawczego I Regionu Roya Stevensa G2BVN i poinformował, że na jego miejsce dokooptowano na funkcję sekretarza Komitetu Wykonawczego G5CO. Następnie SP5FM wspominał o wizycie w Moskwie prezesa PZK SP5LVV i sekretarza ZG PZK SP5CM, jaka miała miejsce w październiku ub. r. na zaproszenie Federacji Radiosportu ZSRR. Wizyta ta była bardzo owocna, a nasi przedstawiciele spotkali się tam z bardzo miłym przyjęciem. Następnie SP5FM stwierdził, że po wprowadzeniu stanu wojennego w Polsce nastąpił pewien impas w działalności międzynarodowej PZK, związany z utrudnieniami w zakresie korespondencji zagranicznej i wyjazdów zagranicznych, a także z zawieszeniem licencji w Polsce. Skierowano do IARU pismo wyjaśniające sytuację. Sprawa statusu PZK była omawiana zaraz na początku obrad Komitetu Wykonawczego I Regionu, które odbyły się w kwietniu br. w RFN. Chodziło głównie o praktyczny aspekt sytuacji PZK w postaci składki członkowskiej do IARU, płaconej odpowiednio do liczby nadawców w danym kraju. Postanowiono na razie pozostawić sprawę otwartą. Bardziej złożona jest sytuacja członków PZK pełniących funkcje w I Regionie IARU, szczególnie wobec niemożności utrzymywania kontaktów radiowych. Utrudnienie ich działania może odbić się negatywnie na pozycji PZK, a więc i Polski, w międzynarodowym ruchu radioamatorskim.

W innych wypowiedziach dyskusyjnych dominowały następujące sprawy:

- obawa przed odejściem od krótkofalarstwa wielu aktywnych dotychczas krótkofalowców, osiągających wartościowe wyniki sportowe i aktywnych społecznie, w razie przeciągającego się zawieszenia licencji;
- trudności w prowadzeniu ograniczonej nawet działalności klubowej w niektórych klubach przyzakładowych;
- obawy przed koniecznością ograniczenia działalności organizacyjnej wobec znacznej podwyżki opłat pocztowych i telekomunikacyjnych, a w najbliższej przyszłości także opłat komunikacyjnych oraz także niemożności wydawania drukiem wyników zawodów i lokalnych biuletynów;
- konieczność poświęcenia większej uwagi prezydium, a nawet Plenum ZG PZK całokształtowi działalności klubów;
- konieczność uzupełnienia personelu Biura ZG PZK i reorganizacji jego działalności;
- konieczność podpisania porozumień o współpracy z niektórymi instytucjami i innymi organizacjami społecznymi;
- konieczność podjęcia natychmiastowej decyzji podwyższenia składek członkowskich PZK, obowiązującej od 1 lipca 1982 r. z obowiązkiem przedstawienia tej decyzji do zatwierdzenia najbliższemu Zjazdowi Krajowemu PZK. Padały tu różne propozycje odnośnie wysokości podstawowej składki (od nadawcy pracującego zawodowo) od 20 zł aż do 1% średniej płacy krajowej.

W następnym punkcie porządku dziennego prezes PZK SP5LVV naświetlił sytuację w Oddziale Wojewódzkim PZK w Piotrkowie Trybunalskim i postawił wniosek o rozwiązanie tego oddziału oraz przekazanie wszystkich spraw tego terenu do ZOW PZK w Łodzi. Kilku dyskutantów poparło ten wniosek wobec całkowitego braku aktywności dotychczasowego ZOW PZK w Piotrkowie Trybunalskim i niewypełniania podstawowych obowiązków wobec członków i ZG PZK.

Projekty dwóch uchwał V Plenum ZG PZK przedstawił w imieniu Komisji Wniosków i Uchwał dr inż. Jerzy Chmielewski SP5LP. Pierwsza, specjalna uchwała Plenum zawierała stosunek krótkofalowców polskich zrzeszonych w PZK do decyzji władz nacechowany zrozumieniem i pełnym zaufaniem, a tak-

że zawierała wszystkie argumenty przemawiające – zdaniem członków Plenum ZG PZK – za rychłym sukcesywnym przywróceniem pełni praw krótkofalarskich wszystkim polskim krótkofalowcom. Uchwała ta została przyjęta jednogłośnie, bez poprawek.

Druga, zwykła uchwała V Plenum, zawierała następujące najważniejsze postanowienia:

■ Podziękowanie Komisji Statutowej PZK w składzie: SP5LP, SP5CM, SP5LWK, SP5PA, SP5WW, SP6TX i SP8AJI, za opracowanie projektu nowego statutu PZK. Na podstawie opinii poszczególnych Oddziałów Wojewódzkich PZK Plenum uznało za celowe zakończenie prac Komisji Statutowej w powyższym składzie bez nadawania obecnie dalszego biegu pracom nad statutem. Problem ewentualnego dokonania zmian w statucie powinien być ponownie rozpatrzony przed najbliższym Zjazdem Krajowym PZK.

■ Ustalenie z dniem 1 lipca 1982 r. następującej nowej wysokości składek członkowskich PZK w formie zaliczkowej:

- członkowie zwyczajni zarobkujący 40 zł/mies.
- członkowie nadzwyczajni oraz członkowie zwyczajni niezarobkujący 20 zł/mies.
- młodzież ucząca się i studiująca (członkowie zwyczajni i nadzwyczajni) 10 zł/mies.

W okresie zawieszenia licencji w wyniku stanu wojennego dotychczasowi nadawcy mogą opłacać składki w połowie wymaganej wysokości, nie mniejszej jednak niż 10 zł/mies. Zarządy Oddziałów Wojewódzkich PZK mogą, na wniosek klubu i w indywidualnych uzasadnionych przypadkach, obniżyć wysokość składki członkowskiej lub całkowicie zwolnić członka PZK od płacenia składek członkowskich na czas ściśle określony. Jednocześnie Plenum ZG PZK zobowiązuje sekretarza ZG PZK do przedłożenia niniejszej decyzji najbliższemu Zjazdowi Krajowemu w celu zatwierdzenia, a także do przygotowania na ten zjazd propozycji uzupełnienia statutu w zakresie dotyczącym ustalania składek przepisem, upoważniającym Plenum ZG PZK w uzasadnionych przypadkach do zmiany wysokości składek członkowskich.

■ Ustalenie składu komisji do opracowania statutu Funduszu Rozwoju Krótkofalarstwa w składzie: Tadeusz Grał SP7FP, Jerzy Niewada SP7HF, Juliusz Schmidt SP3AUZ i Wojciech Stępniewski SP6ARE.

■ Decyzję o rozwiązaniu Oddziału Wojewódzkiego PZK w Piotrkowie Trybunalskim z dniem 30 czerwca 1982 r., powierzając przejęcie wszelkich jego spraw w zakresie działalności statutowej Zarządowi Oddziału Wojewódzkiego PZK w Łodzi.

■ Zobowiązanie sekretarza ZG PZK do przejrzania aktualności innych, pominiętych obecnie wniosków z projektu uchwały IV Plenum ZG PZK z dnia 5 grudnia 1981 r. – po ustaniu stanu wojennego.

■ Zatwierdzenie bilansu przedstawionego przez skarbnika ZG PZK i przyjęcie do wiadomości preliminarza finansowego na rok 1982.

Po wprowadzeniu drobnych poprawek i uzupełnień do projektu tej uchwały, została ona przyjęta jednogłośnie przez V Plenum ZG PZK.

Następne posiedzenie plenarne Zarządu Głównego PZK odbędzie się w Warszawie w grudniu bieżącego roku.

SP5QU

POSIEDZENIE PREZYDIUM ZG PZK

Kolejne, siódme w tym roku posiedzenie Prezydium ZG PZK, odbyło się 18 czerwca br. Posiedzeniu przewodniczył prezes PZK SP5LVV. Dwa najważniejsze punkty porządku dziennego to: przebieg przygotowań polskiej ekipy na mistrzostwa świata w amatorskiej radiolokacji sportowej, które odbędą się we wrześniu w Bułgarii i opracowanie planu posiedzeń Prezydium ZG PZK na II półrocze br.

W związku z pierwszym z tych punktów, na posiedzenie zaproszono prezesa Polskiego Klubu ARS SP3FFN i wiceprezesa SP5HS. Goście poinformowali prezydium, że obóz przygotowawczy dla zawodniczek i zawodników powołanych do kadry przygotowuje ZOW PZK w Bydgoszczy. Przedstawili też imienny skład proponowanej 12-osobowej kadry i trenera. Prezydium zatwierdziło skład kadry i osobę trenera reprezentacji, rekrutujących się w większości z terenu ZOW PZK w Bydgoszczy. Ponieważ obowiązki służbowe nie pozwolą prezesowi PZK SP5LVV wyjechać z ekipą w charakterze jej kierownika, jak to początkowo Prezydium proponowało, toteż osoba kierownika ekipy zostanie zatwierdzona przez Prezydium w terminie późniejszym. Ustalono, że zawodnicy wezmą udział w mistrzostwach ze swoim sprzętem. Przebieg dalszych przygotowań ekipy do udziału w mistrzostwach będzie omawiany także na dwóch najbliższych posiedzeniach prezydium ZG PZK.

W planie comiesięcznych posiedzeń Prezydium ZG PZK na II półrocze br. umieszczono m.in. także: zagadnienia łączności satelitarnej w PZK, uaktywnienie, bądź powołanie Komisji Eterowych, ujednoczenie znaków nasłuchowych, sprawy techniczno-zaopatrzeniowe, sprawy klubów PZK i przygotowanie do VI Plenum ZG PZK.

SP5QU

REDAKCJA „BIULETYNU PZK” INFORMUJE...

Można jeszcze zaprenumerować w prenumeracie wewnętrznej ten miesięcznik, wydawany przez Polski Związek Krótkofalowców dla krótkofalowców i sympatyków krótkofalarstwa. Wpłacający otrzyma wszystkie numery „Biuletynu PZK” wydane w tym roku. Cena rocznej prenumeraty na 1982 r. – 180 zł. Wpłaty należy dokonywać przekazem PKO na konto Redakcji i Administracji „Biuletynu PZK” w IX Oddziale w Warszawie nr 1599-76106-132. Na odwrocie środkowego odcinka przekazu należy zaznaczyć, że wpłata dotyczy prenumeraty „Biuletynu PZK” na 1982 r. Należy podać czytelnie dokładnie adres z pocztowym numerem kodowym. Prenumeratorzy otrzymują „Biuletyn PZK” na wskazany adres drogą pocztową.

„Biuletyn PZK” zawiera na 24 stronach informacje organizacyjne, warunki uzyskiwania dyplomów krótkofalarskich, regulaminy ważniejszych zawodów, wyniki zawodów KF i UKF, prognozy propagacyjne, kąciki klubów specjalistycznych i dział techniczny. W okresie stanu wojennego regulaminy zawodów i prognozy propagacyjne ustąpiły czasowo miejsca rozszerzonemu działowi technicznemu.

Przyjmowane są ogłoszenia dotyczące zamiany, kupna i sprzedaży urządzeń i podzespołów przydatnych w działalności krótkofalarskiej, a także literatury technicznej. Koszt ogłoszenia 10 zł za wyraz. Wpłaty za ogłoszenia oraz treść ogłoszeń należy kierować na wyżej wymienione konto Redakcji i Administracji „Biuletynu PZK” (treść ogłoszenia powinna być podana na środkowym odcinku przekazu PKO).

SP5QU

KRÓTKOFALOWIEC polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 7 (264) PAŹDZIERNIK 1982

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

STACJE SP W „ETERZE”

Minister Łączności wydał decyzję zezwalającą na pracę w „eterze” trzech amatorskich radiostacji klubowych: SP5PZK, SP5ZHP i SP5KCR od dnia 22 lipca 1982 roku.

Radiostacja SP5PZK wznowiła nadawanie Radiowego Biuletynu Informacyjnego PZK, początkowo tylko emisją SSB w pasmie 3,5 MHz, w każdą niedzielę o godz. 9.00. Czynione są starania o powtórzenie RBI emisją AM w pasmie 7 MHz przy użyciu nadajnika większej mocy, o godz. 10.30; umożliwi to odbiór tym słuchaczom, którzy nie dysponują jeszcze odbiornikami umożliwiającymi odbiór pasma 3,5 MHz i emisji SSB.

Raporty dotyczące słyszalności RBI w różnych rejonach kraju, wszelkie uwagi dotyczące pracy SP5PZK, a także wiadomości, które mogą być wykorzystane w RBI prosimy przysyłać pod adresem: RBI PZK, skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa, bądź też przekazywać telefonicznie do ZG PZK na numery telefonów 26-73-73 i 26-65-25.

Radiostacja SP5KCR rozpoczęła pracę 24 lipca, nawiązując w tym dniu kilka łączności w pasmach 3,5 MHz, 7 MHz i 14 MHz. Radiostacja SP5ZHP została uruchomiona najpóźniej, ze względu na konieczność odbudowania anteny.

25-LECIE DZIAŁALNOŚCI ODDZIAŁÓW WOJEWÓDZKICH PZK

Pierwsze kroki w kierunku reaktywowania PZK po wyzwoleniu postawiono już w 1946 r., kiedy to grupa przedwojennych nadawców wybrała Zarząd Organizacyjny i postanowiła rozpocząć starania o licencje dla nadawców, a także organizowanie sieci terenowej PZK w całym kraju. Jednak dopiero na kolejnym II Walnym Zjeździe PZK w dniu 1 lutego 1948 r. wybrano pierwszy powojenny Zarząd Polskiego Związku Krótkofalowców i data ta jest uznawana jako data pierwszego reaktywowania PZK po wojnie. Dopiero w 1949 r. zostały wydane pierwsze licencje (kilkanaście) z ważnością jednego roku.

Pęd do centralizacji doprowadził wkrótce, bo w lipcu 1950 r., do połączenia się trzech organizacji: Towarzystwa Przyjaciół Żołnierza, Towarzystwa Przyjaciół ORMÓ i Polskiego Związku Krótkofalowców – w Ligę Przyjaciół Żołnierza. Przystępują do niej także inne organizacje jak: Polski Związek Motorowy, Aeroklub, Liga Morska itd. W nowej organizacji rozwija się krótkofalarstwo powojenne przez prawie 7 lat, ale rozwój ten nie jest żywiołowy ze względu na wielozadaniowość machiny organizacyjnej, jaką stał się LPŻ, choć niektórzy z nas właśnie w klubach LPŻ stawiali swoje pierwsze krótkofalarskie kroki.

Ponownie Polski Związek Krótkofalowców zostaje reaktywowany 24 kwietnia 1957 r., kiedy to odbywa się w Warszawie trzeci po wojnie Zjazd członków-założycieli PZK. Następnie 24 czerwca tego samego roku grupka 10 członków-założycieli powołuje do życia Warszawski Oddział Polskiego Związku Krótkofalowców. Tworzą się wkrótce nowe Oddziały: w Szczecinie, dla obszaru woj. koszalińskiego, w Gdańsku, w Toruniu, dla obszaru zachodniego woj. bydgoskiego, w Poznaniu, dla obszaru woj. zielonogórskiego, dla obszaru woj. białostockiego, dla obszaru woj. olsztyńskiego, we Wrocławiu, w Dzierżonowie, w Opolu, w Łodzi, dla obszaru woj. kieleckiego, w Lublinie, w Rzeszowie, w Nowym Bytomiu, w Częstochowie i w Krakowie. Powołanie do życia tych Oddziałów było konieczne, ponieważ wzrastająca szybko liczba nadawców i nasłuchowców w terenie wymagała obsługi, wzrastały też zadania stawiane przed PZK przez władze i samych członków.

Zjazd Krajowy PZK, który odbył się 26 czerwca 1960 r. dokonał zjednoczenia ruchu krótkofalarskiego w Polsce. Od tej chwili wszyscy krótkofalowcy SP, bez względu na ich przynależność klubową (w klubach PZK, LOK czy ZHP) zostali członkami Polskiego Związku Krótkofalowców. Dokonano także reorganizacji jednostek terenowych PZK i powołano 17 Oddziałów Wojewódzkich PZK, zgodnie z podziałem administracyjnym kraju. Dalsze zmiany pociągnęła za sobą reforma podziału administracyjnego Polski, dokonana w 1975 r. Powstały nowe województwa, a wraz z nimi nowe Oddziały Wojewódzkie PZK.

Nie wszędzie jednak, gdyż tam, gdzie liczba członków PZK była zbyt mała aby wyłonić z niej Zarząd Oddziału Wojewódzkiego, powołano pełnomocników Zarządu Głównego PZK, mających zadanie załatwienia wszystkich bieżących spraw PZK na swoim terenie i doprowadzenia z czasem – po wzroście liczby członków PZK – do odbycia się Zjazdów Wojewódzkich i wybrania na nich pełnoprawnych Zarządów Oddziałów. Obecnie mamy w Polsce 35 Oddziałów Wojewódzkich PZK, jeden Oddział (w Piotrkowie Trybunalskim) został niedawno rozwiązany, a jego interesy reprezentuje ZOW PZK w Łodzi, natomiast w pozostałych województwach działają pełnomocnicy ZG PZK. Liczebność członków Oddziałów jest bardzo różna: od 45 nadawców w województwie siedleckim, do 859 nadawców w stołecznym województwie warszawskim. Do tych liczb dochodzą jeszcze nasłuchowcy, wymagający również obsługi, dlatego też w większości Oddziałów Wojewódzkich PZK aktywny społeczny wspierany jest pracownikami etatowymi. Ogółem wszystkie Oddziały dysponują 22 etatami obsadzonymi, podzielonymi na części i rozdysponowanymi od 0,25 etatu, w przypadku kilku najmniejszych Oddziałów, aż do 1,5 etatu – w przypadku Warszawy.

Aktywność Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK jest różna. Do najlepszych, w ocenie Biura ZG PZK, należą Oddziały w Łodzi, Bydgoszczy i Wrocławiu, a wśród najmniejszych – Oddział w Siedlcach. Najmniej aktywny był ZOW w Piotrkowie Trybunalskim, co doprowadziło do jego rozwiązania. Praca Zarządów Oddziałów Wojewódzkich i ich biur nie jest łatwa ze względu na nawał spraw bieżących i ich różnorodność, a także ze względu na trudne, w większości przypadków, warunki lokalowe. Mimo to, rozwój Związku, wzrost liczby klubów, nadawców indywidualnych i nasłuchowców zadowolony jest właśnie pracy Zarządów Oddziałów Wojewódzkich Polskiego Związku Krótkofalowców.

SP5QU

ARS NA CENTRALNYCH MANEWRACH TECHNICZNO-OBRONNYCH ZHP

W ramach VIII Centralnych Manewrów Techniczno-Obrońnych Związku Harcerstwa Polskiego odbyły się w dniach 3–5 lipca w Czerwonym Borze koło Łomży zawody w amatorskiej radiolokacji sportowej. O jeden dzień później rozpoczęły się na tym samym terenie inne konkurencje Manewrów: wielobój sprawnościowy i gra terenowa. Natomiast wcześniej, w Krakowie rozegrano zawody w łączności radiowej, także wchodzące w skład Manewrów.

Na zawody ARS zjechały do Czerwonego Boru reprezentacje 13 (na 19 zgłoszonych) Komend Chorągwi. Powodem nieobecności kilku zgłoszonych ekip były prawdopodobnie zawody w tej konkurencji, zorganizowane w zbliżonym terminie w Otwocku przez Ligę Obrony Kraju.

Przed Manewrami, naczelnik ZHP zwrócił się do prezesa PZK o udzielenie pomocy w przeprowadzeniu konkurencji ARS, toteż w zespole sędziowskim byli także przedstawiciele PZK, w tym niektórzy od lat związani z harcerstwem. Sędzią głównym był mgr Zbigniew Kłossowski SP4BQW, ARS-manager Zarządu Głównego PZK, współdziałający od lat z Łomżyńską Chorągwią ZHP, organizatorem konkurencji ARS VIII CMTO (na zlecenie GK ZHP). Ponadto w zespole sędziowskim pracowali: SP1ACX, SP2DJG, SP4LXH, SP5QU, SP8FIV i SP8ZJ. Sekretarką komisji sędziowskiej była drużna Grażyna Prokopczuk z Komendy Chorągwi Łomżyńskiej, a funkcję kwatermistrza i gospodarza zawodów pełnił dh Mirosław Gregorczyk z Komendy Hufca ZHP w Wysokiem Mazowieckiem.

Zawodnicy na mecie

Fot. H. Walaszek

Wręczenie medali

Fot. A. Zieniuk

W dniu 3 lipca rozegrano konkurencję 3,5 MHz z udziałem 42 zawodniczek i zawodników z 9 zespołów. Mimo obecności większej liczby zawodników mogących startować w tej konkurencji, część musiała ograniczyć się do roli kibiców, ponieważ brak było dla nich odbiorników, które właśnie w tym czasie były wykorzystywane na zawodach w Otwocku. Nieodparcie nasuwa się myśl, że tak poważne zawody nie powinny być rozgrywane w tym samym czasie i że problem wyposażenia zawodników w dobre odbiorniki w skali kraju wciąż czeka na rozwiązanie.

Trasa biegu w pasmie 3,5 MHz była dość trudna, toteż kilka osób nie zmieściło się w limicie czasu, a czasy najlepszych sięgały 80 minut. Urozmaicony teren i gęste, niskie poszycie tworzyły „ambitny” – jak to określali zawodnicy – teren zawodów, który mógłby nawet posłużyć do rozegrania mistrzostw świata. Na uzyskanych wynikach odbił się niewątpliwie także brak treningu z powodu wielomiesięcznego zawieszenia pracy nadajników ARS.

Następnego dnia przystąpiono do rozgrywania biegu w pasmie 144 MHz, jednak wkrótce po wystartowaniu pierwszych zawodników nadszła, krótka lecz gwałtowna burza i trzeba było bieg przerwać. Ponownie rozegrano bieg w pasmie 144 MHz w dniu 5 lipca. Wystartowało 54 zawodniczek i zawodników z 13 zespołów i tylko nieliczni nie zmieścili się w limicie czasu. Odbiorników nie brakowało, a jedna ekipa (Koszalin) zdążyła przybyć na tę konkurencję z zawodów w Otwocku.

Zaraz po rozegraniu biegu komisja sędziowska musiała szybko obliczać wyniki, ponieważ jeszcze tego samego dnia część ekip zamierzała wyjechać.

Zakończenie zawodów odbyło się wczesnym wieczorem 5 lipca na placu apelowym. Do harcerzy – uczestników zawodów przemówił z-ca naczelnika ZHP dh Ryszard Wosiński, gratulując zwycięzcom i podkreślając znaczenie amatorskiej radiolokacji sportowej jako sportu techniczno-obronnego i o dużej atrakcyjności dla młodzieży. Kilka miłych słów skierował także pod adresem Polskiego Związku Krótkofalowców, sojusznika ZHP w dziele wychowania i politechnizacji młodzieży. Następnie odbyło się wręczenie medali za zajęcie trzech pierwszych miejsc w każdym biegu, w konkurencji seniorów, juniorów i dziewcząt. Najlepszym zawodnikiem seniorów okazał się dh Jerzy Woś, zwycięzca obu biegów, a najlepszym zespołem okazała się reprezentacja Bydgoskiej Chorągwi ZHP, zdobywając okazały puchar. Szczegółowe wyniki zawodów zostały opublikowane w „Biuletynie PZK”.

SP5QU

BIULETYN 1 REGIONU IARU

Organem prasowym 1 Regionu Międzynarodowej Unii Radioamatorskiej (IARU) jest kwartalnik „Region 1 News” wydawany w języku angielskim w formacie B5 i objętości (ostatnio) 36 stron. Redaktorem tego pisma jest obecnie G5CO, który przejął tę funkcję po zmarłym niedawno G2BVN. Na wewnętrznej stronie okładki podawany jest zawsze aktualny skład Komitetu Wykonawczego 1 Regionu. Przewodniczącym jest L.v.d. Nardort PAØLOU, wiceprzewodniczącym – W. Nietyska SP5FM, sekretarzem – C. Eric Godsmark G5CO (dokończony po śmierci R.F. Stevensa G2BVN), skarbnikiem – S.R. Barlaug LA4ND, zaś członkami są: M.S. Mandrino YU7NQM, J. Rottger DJ3KR i H. Walcott-Benjamin EL2BA.

Również stałą pozycją jest lista organizacji członkowskich 1 Regionu. Obecnie Region zrzesza 51 organizacji krótkofalarskich z krajów Europy, Afryki i części Azji.

W dalszej części każdego numeru „Region 1 News” znajdują się informacje z prac Komitetu Wykonawczego, wiadomości o poważniejszych przedsięwzięciach podejmowanych przez

poszczególne organizacje członkowskie, informacje z życia tych organizacji, łącznie z aktualnymi składami władz, a także regulaminy zawodów międzynarodowych KF i UKF. Materiały te są często ilustrowane zdjęciami. W końcowej części numeru podawana jest zawsze lista przewodniczących wszystkich Grup Roboczych 1 Regionu, łącznie z ich domowymi adresami. Znajdujemy tu nazwiska kolegów: Krzysztofa Słomczyńskiego SP5HS – przewodniczącego Grupy Roboczej Amatorskiej Radiolokacji Sportowej i kol. Henryka Cichonia SP9ZD, przewodniczącego Grupy Roboczej Kompatybilności Elektromagnetycznej. Są tu jeszcze nazwiska, znaki i adresy UKF-managerów i managerów mikrofalowych organizacji członkowskich oraz adresy pocztowe biur tych organizacji.

W ostatnim, kwietniowym numerze „Region 1 News” znajdziemy kilka informacji, które mogą zainteresować polskich czytelników. Oto one:

- Krótkofalowcy Danii uzyskali z dniem 1 stycznia 1982 r. możliwość pracy w nowych pasmach amatorskich KF: 10, 18 i 24 MHz, przyznanych krótkofalowcom postanowieniem ostatniej Światowej Administracyjnej Konferencji Radiokomunikacyjnej (WARC 1979). W pasmach tych mogą pracować posiadacze wszystkich kategorii licencji amatorskich (A, B i C), używający znaków OZ, OX i OY. Dla posiadaczy zezwoleń kategorii A i B maksymalna moc input na tych pasmach wynosi 100 W, natomiast dla kategorii C – 10 W. Dopuszczalna jest tylko praca telegraficzna. Niedopuszczalne jest zakłócanie nadawania radiostacji profesjonalnych, pracujących jeszcze w tych pasmach, jak również niedopuszczalne jest chwilowo przeprowadzanie tam zawodów.
- Od 1980 r. około 50 radiostacji amatorskich OZ, OX i OY uruchomiło się w pasmie 160 metrów. Mają one do dyspozycji wycinek tego pasma w granicach 1830 do 1850 kHz i mogą pracować mocą input 10 W wyłącznie telegrafią.
- W związku z rozpoczęciem w niektórych krajach wykorzystywania nowych krótkofalowych pasm amatorskich, „Region 1 News” przypomina obowiązujący w 1 Regionie band plan KF, z wyjątkiem pasma 1,8 MHz, niejednolicie wykorzystywanego w różnych krajach członkowskich i z wyjątkiem pasma 28 MHz:

3,5	–	3,6	MHz – wyłącznie telegrafia
3,6	–	3,8	MHz – telegrafia i fonia
7,0	–	7,04	MHz – wyłącznie telegrafia
7,04	–	7,1	MHz – telegrafia i fonia
10,1	–	10,15	MHz – wyłącznie telegrafia
14,0	–	14,1	MHz – wyłącznie telegrafia
14,1	–	14,35	MHz – telegrafia i fonia
18,068	–	18,1	MHz – wyłącznie telegrafia
18,1	–	18,168	MHz – telegrafia i fonia
21,0	–	21,15	MHz – wyłącznie telegrafia
21,15	–	21,45	MHz – telegrafia i fonia
24,89	–	24,92	MHz – wyłącznie telegrafia
24,92	–	24,99	MHz – telegrafia i fonia

Wycinki pasma 3,5 MHz: 3500 do 3501 kHz i 3790 do 3800 kHz są zarezerwowane dla łączności międzykontynentalnych.

- Planowano na dzień 21 lipca 1982 r. wyniesienie na orbitę wokółziemską amatorskiego satelity AMSAT Faza 3B z dwoma transponderami:

Transponder B

Uplink	435,025–435,175 MHz
Downlink	145,975–145,825 MHz
Główny beacon	145,812 MHz
Telemetria	145,990 MHz

Transponder L

Uplink	1269,050–1269,850 MHz
Downlink	436,950–436,150 MHz
Główny beacon	436,040 MHz
Telemetria	436,020 MHz

NA PASMACH

● **Krótkofalarska „zmiana warty” na Spitsbergenie.** Po rocznym pobycie w bazie Polskiej Akademii Nauk na Spitsbergenie powrócił do kraju Andrzej SP2BHZ pełniący tam obowiązki radiooperatora i pracujący również na pasmach amatorskich pod znakiem SP2BHZ/JW. Uprzednio kol. Andrzej był operatorem stacji HFØPOL. Na miejsce kol. Andrzeja wyjechał w lipcu br. na Spitsbergen kol. Henryk SP5DED, doświadczony radiooperator lotniczy i znany krótkofalowiec warszawski. Kol. Henryk wystąpił przed wyjazdem o zezwolenie na pracę amatorską ze Spitsbergenu. Zapewne otrzyma je drogą radiową przez łącze służbowe i wówczas natychmiast rozpocznie pracę pod znakiem SP5DED/JW.

● **Z okazji odbywających się w Hiszpanii finałów mistrzostw świata w piłce nożnej MUNDIAL’82** tamtejsza organizacja krótkofalarska URE zorganizowała zawody krótkofalarskie „RADIO MUNDIAL’82”, trwające w dniach 26 i 27 czerwca br. Zawody obejmowały wszystkie pasma KF oraz emisje CW i SSB i dostępne były dla krótkofalowców całego świata, którzy pracowali ze stacjami hiszpańskimi. Stacje hiszpańskie pracujące z QTH, gdzie były rozgrywane mecze Mundialu używały prefiksu AMØ, uzupełnionego numerem okręgu. Zawody cieszyły się dużym zainteresowaniem. Podczas łączności wymieniano krótkie uwagi, dotyczące przebiegu rozgrywek piłkarskich, składano sobie gratulacje lub wyrazy współczucia, w zależności od tego, jak wiodło się na boiskach drużynie kraju korespondenta.

● **Z tej samej okazji ustanowiono dyplom krótkofalarski „RADIO MUNDIAL’82”,** dla nadawców i nasłuchowców całego świata. Do dyplomu liczą się łączności (nasłuchy) nawiązane między 1.05 a 31.07.1982 r. Należy zaliczyć 18 krajów, uczestników finałów, 12 QTH finałów (z 14) oraz 25 prowincji Hiszpanii.

● **Krótkofalowcy Hiszpanii mają możnego protektora.** Jest nim sam król Juan Carlos, który określa siebie krótkofalowcem „niedzielnym”, jednak ma już niezłe osiągnięcia. Używa znaku wywoławczego EAØJC, przy czym jako jedyny używa prefiksu EAØ.

● **Kol. Wojtek SP2JPG jako pierwszy operator stacji indywidualnej** rozpoczął pracę SSTV. Od pierwszego dnia ważności zezwolenia na ten rodzaj emisji (16 września 1980 r.) aktywnie pracował, nawiązując wiele ciekawych łączności SSTV. Za osiągnięcia w 1981 r. uzyskał dyplom DAFC. W interconcieście SSTV zajął w tym roku dziewiąte miejsce na świecie, a w japońskim maratonie SSTV zajął I miejsce w punktacji DXCC. W końcu ub.r. zanotował pierwsze łączności SSTV w pasmie 144 MHz: w dniu 3.11 o godz. 22.15 pracował ze stacją DL1YQ (QTH GM48j) z obustronnymi raportami 59. Następnie pracował jeszcze tego samego dnia ze stacją DD6EX. Gratulujemy!

Z DZIAŁALNOŚCI BIURA ZG PZK

Dwoma, bardzo ważnymi dla krótkofalowców dziedzinami pracy Biura Zarządu Głównego Polskiego Związku Krótkofalowców są: działalność Centralnego Biura QSL i działalność Award-managera PZK.

Centralne Biuro QSL prowadzi od wielu lat kol. Andrzej Wasilewski, który choć sam nie jest krótkofalowcem, to jednak wykonuje swoją pracę z dużą znajomością rzeczy i z zapałem. Za swoją dobrą, długoletnią pracę w PZK był odznaczony brązowym Krzyżem Zasługi. Przez jego ręce przeszło już wiele milionów kart QSL, tych tak ważnych dla krótkofalowców potwierdzeń przeprowadzonych łączności. Przychodzące codziennie do urzędu pocztowego paczki z kartami QSL musi on przynieść do biura i rozdzielić na poszczególne okręgowe biura

QSL – jeśli są to karty z zagranicy, bądź też rozdzielić na poszczególne kraje, w przypadku kart wysyłanych za granicę. Rozdzielone karty musi zapakować, zanieść na pocztę i wyekspediować w kraj lub w świat. Nie jest to praca mechaniczna, ponieważ przy wielu różnych ekspedycjach krótkofalarskich na świecie, przy zachodzących ciągle procesach zmieniających polityczną mapę świata i nieustannie pojawiających się nowych prefiksach, trzeba być zorientowanym na bieżąco w tych wszystkich sprawach i wykonywać uważnie swoją pracę, aby każda karta QSL trafiła do adresata i to możliwie najprostszą drogą. Rozdzielanie kart przychodzących do Polski także wymaga uwagi, ponieważ stacje okolicznościowe SPØ pracują z różnych okręgów, a w ich prefiksie brak jest przecież wyznacznika okręgu. Szczególnie uciążliwe jest rozdzielanie kart do stacji SPØDXC, nadającej w czasie trwania dorocznego zjazdu SP DX Klubu, ponieważ nadaje ona za każdym razem z innej miejscowości, a często i z innego okręgu.

O wkładzie pracy kol. Andrzeja, koniecznym dla niezakłóconej obsługi zagranicznej kilku tysięcy polskich nadawców i nasłuchowców, mogą świadczyć liczby dotyczące obrotu kartami QSL w Centralnym Biurze QSL PZK w samym tylko roku 1981. Obrót ten wyniósł 1 105 740 sztuk kart, ważących łącznie ponad 3,5 tony! Za granicę wysłano 578 375 kart, a do okręgowych biur QSL wysłano 527 365 kart QSL. Rozdział tych kart na poszczególne okręgi wywoławcze przedstawia się następująco: do SP1 wysłano 26 390 kart, do SP2 – 63 245 kart, do SP3 – 54 513 kart, do SP4 – 28 648 kart, do SP5 – 76 563 karty, do SP6 – 67 725 kart, do SP7 – 43 978 kart, do SP8 – 47 180 kart i do SP9 – 119 323 karty. Karty są wysyłane do okręgowych biur QSL raz na tydzień, do krajów europejskich także raz na tydzień, do innych krajów – dwa razy w miesiącu, natomiast do stacji okolicznościowych i ekspedycji DX-owych – po zgromadzeniu 100 kart, nie częściej jednak niż dwa razy w miesiącu. Do ekspedycji przez Centralne Biuro QSL przyjmowane są karty nadesłane wyłącznie przez QSL – managerów ZOW PZK.

W obrocie krajowym karty QSL wymieniane są drogą pocztową przez QSL-managerów. Karty przesyłane są jako zwykłe przesyłki pocztowe (druk). W obrocie krajowym i zagranicznym karty QSL mogą być przyjmowane jedynie od tych stacji klubowych, nadawców i nasłuchowców, którzy mają uregulowane składki członkowskie PZK. Ten ostatni warunek jest szczególnie ważny obecnie, kiedy to tak bardzo wzrósł koszt przesyłek pocztowych w obrocie zagranicznym.

Mimo kilkumiesięcznego już zawieszenia licencji nadawczych wskutek stanu wojennego w Polsce, Centralne Biuro QSL PZK nadal ma dużo pracy, ponieważ wielu nadawców nadrabia zaległości w wysyłce kart QSL. Dla ułatwienia kontaktów z Centralnym Biurem QSL PZK przypominam jego adres: skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa, telefon 26-65-25.

Obowiązki Award-managera PZK pełni od szeregu lat, sumiennie i z dużym zaangażowaniem, inż. Antoni Kubicki SP5BB, znany szeroko w środowisku krótkofalarskim jako „Kuba”. Czytelników nie zorientowanych dokładnie w krótkofalarskich funkcjach i określeniach informuję, że do obowiązków Award-managera PZK należy ogólny nadzór nad wydawaniem dyplomów krótkofalarskich w kraju, przyjmowanie zgłoszeń na dyplomy zagraniczne i przesyłanie ich po sprawdzeniu prawidłowości zagranicznym wydawcom, wysyłka zagranicznych dyplomów do ich polskich zdobywców (za pośrednictwem ZOW PZK), przyjmowanie z zagranicy zgłoszeń na polskie dyplomy wydawane centralnie i wysyłka tych dyplomów za granicę. Jest to w sumie sporo pracy, którą „Kuba” wykonuje obok swoich podstawowych, zawodowych obowiązków inżyniera radiokomunikacji. Przez jego ręce przechodzi wiele zgłoszeń na dyplomy, bardzo wiele obcojęzycznych listów i warunków nowych dyplomów zagranicznych. Warunki wielu z tych dyplomów SP5BB publikuje w „Biuletynie PZK”. Niektóre z nadsyła-

nych zgłoszeń na dyplomy mają istotne braki, zatem zachodzi konieczność prowadzenia korespondencji z wysyłającymi zgłoszenia.

Muszę stwierdzić, obserwując czasem pracę „Kuby” w PZK, że cieszy się on z każdego ciekawszego dyplomu, przechodzącego przez jego ręce do polskiego krótkofalowca, tak jak gdyby był to dyplom dla niego. Natomiast smuć go trudności w uzyskiwaniu kuponów IRC, koniecznych dla uzyskania większości dyplomów zagranicznych, ponieważ zdaje sobie sprawę z tego, że liczba zdobytych przez polskich krótkofalowców cenniejszych dyplomów świadczy o pozycji polskiego krótkofalarstwa na arenie światowej (może nie wyłącznie, ale w znacznym stopniu).

A teraz nieco danych liczbowych, dotyczących obrotu dyplomami w roku 1981 r., wydawanymi centralnie przez PZK:

Dyplom AC 15 Z	– wydano 203 szt. dla nadawców i 45 szt. dla nasłuchowców.
Dyplom W 21 M	– wydano 114 szt. dla nadawców i 22 dla nasłuchowców.
Dyplom POLSKA	– wydano 226 szt. łącznie w trzech klasach dla nadawców i 53 szt. dla nasłuchowców.

Od zagranicznych wydawców otrzymano 430 dyplomów dla polskich nadawców i nasłuchowców. Kuponów IRC rozdzielono w 1981 roku 1583 sztuki, przy czym wielu nadawców i nasłuchowców czeka na kupony IRC, mając już przygotowane zgłoszenia na dyplomy zagraniczne.

Przy okazji informuję, że prezydium ZG PZK podjęło decyzję na swoim posiedzeniu w dniu 18 czerwca br. o zmianie cen dyplomów polskich i kuponów IRC nabywanych w PZK. Koszt dyplomu będzie teraz wynosić 50 zł, a koszt jednego kuponu IRC 25 zł. Taką samą cenę kuponu IRC ustalił już wcześniej zarząd SP DX Klubu, dla kuponów nabywanych za jego pośrednictwem.

Pisząc o działalności Biura ZG PZK nie sposób nie wspomnieć o kol. Barbarze Staszczak, która w obecnej sytuacji trudności kadrowych Biura ZG załatwia – często sama jedna – wiele różnorodnych spraw bieżących. Głównym jej zadaniem jest prowadzenie w biurze spraw zaopatrzeniowych, toteż zabiega gdzie tylko może o przyjęcie zamówień na przyrządy pomiarowe i inne potrzebne urządzenia i materiały, stara się o uzyskanie od różnych instytucji zbędnych dla nich, a przydatnych dla nas, urządzeń i podzespołów, a także stara się sprawiedliwie rozdzielić otrzymane dobra między wszystkie Oddziały Wojewódzkie. Stara się także wygospodarować z otrzymywanych „bubli” trochę grosza, dla wykonania planu dochodów własnych PZK, przez przygotowywanie pakietów z drobnymi podzespołami, rozprowadzającymi następnie na zjazdach klubów specjalistycznych PZK lub na zjazdach wojewódzkich. Musi nieraz na własnych wątych barkach przenosić dziesiątki kilogramów materiałów, musi wysyłać wiele paczek, a oprócz tego znajduje jeszcze siły i czas, aby zastępować w razie potrzeby głównego księgowego, maszynistkę, a nawet dyrektora biura. Kol. Barbara Staszczak została w swoim czasie odznaczona brązowym i srebrnym Krzyżem Zasługi, a w roku 1980 r. Odznaką Honorową PZK. Cieszy się też zasłużoną sympatią w środowiskach krótkofalarskich całego kraju, czego mieliśmy przykład podczas obrad V Plenum ZG PZK, kiedy to otrzymała, obok prezesa PZK SP5LVV i sekretarza ZG SP5CM, pamiątkowy medalion od przedstawicieli środowiska krótkofalarskiego Dąbrowy Górniczej.

Dzięki pracy tak zaangażowanych ludzi, jak tu zaprezentowani, Biuro Zarządu Głównego PZK wypełnia swoje podstawowe obowiązki mimo trudności kadrowych, w dzisiejszych trudnych czasach.

SP5QU

KRÓTKOFALOWIEC polski

ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK
NR 8 (265) LISTOPAD 1982

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

WYNIKI ZAWODÓW

SP DX CONTEST 1981

Komisja zawodów w składzie: SP9AKD, SP9HVV, SP9HWN, SP9JA i SP9JZT opracowała i ogłosiła wyniki ubiegłorocznych zawodów SP DX Contest. Trudności z wydrukowaniem wyników w postaci broszury sprawiły, że dla polskich uczestników tych zawodów wyniki stacji polskich i czołówki światowej zamieszczone zostały jedynie w „Biuletynie PZK” (w numerach 9 i 10-11). Trwają starania o druk ograniczonej liczby egzemplarzy kompletnych wyników dla zagranicznych organizacji krótkofalarskich, członkowie których uczestniczyli w SP DX Conście 1981 r.

Ubiegłoroczny SP DX Contest odbywał się w dwóch częściach: część CW w dniach 4/5 kwietnia, natomiast część SSB w dniach 18/19 kwietnia 1981 roku. Organizatorzy otrzymali 685 dzienników zawodów od stacji zagranicznych i 428 dzienników od stacji polskich za część CW oraz 322 dzienniki od stacji zagranicznych i 358 dzienników od stacji polskich za część SSB. Ogółem w zawodach uczestniczyli krótkofalowcy z około 40 krajów. Wielu uczestników nadesłało łącznie z dziennikami swoje uwagi dotyczące regulaminu i przebiegu zawodów, które będą uwzględnione przy organizacji najbliższych zawodów SP DX Contest. W tym roku zawody SP DX Contest zostały odwołane ze względu na zawieszenie licencji krótkofalarskich w Polsce.

A oto wyniki pierwszych dziesięciu stacji w każdej kategorii części CW SP DX Contestu 1981 r.

Stacje zagraniczne

SOMB	MOMB	SODX	SO 3,5 MHz
UL7CT 70104	UK4FAV 98532	UL7CT 70104	LZ2PP 27405
UA3AGL 58055	UK2PCR 78570	K1CC 46863	OK2SMO 26316
K1CC 46863	UK4PNZ 77616	UH8BO 39987	DL6NB 24600
UA3EAL 45276	UK6LAZ 72225	K9BG 37296	UQ2BAE 23562
UA1ZCZ 44226	UK9AAA 66822	WA1UZH 36039	Y24IF/p 21240
UP2GF 41076	UK4WAB 59278	W8RSW 34047	HA2NF 20034
UH8BO 39987	UK2OAA 58860	W9OA 31860	OK2BHT 19464
K9BG 37506	UK5MAF 53775	K1LT 30771	LZ2HA 17550
UC2OBP 37296	UK9ADY 52920	W1END 30303	UO5OWC 17316
WA1UZH 36039	UK9SAY 50148	UA3BL 27813	UB5MPL 17286

SO 7 MHz	SO 14 MHz	SO 21 MHz	SO 28 MHz
UB5FAF 21315	UA3DQZ 26676	N4OL 12600	UA1QBT 8460
DL8VV 14688	YU1NUF 25921	EA7ALG 12546	UA9SHO 6318
UA1AUA 13680	IS0FPH 25461	UA4HBP 12444	UA9SHE 5700
DL1TH 11448	UA3VB 25038	K2WK 10200	UA9AJX 4623
Y23KL 10494	UA3TDK 24120	UA4FCL 9951	JA2JCJ 3696

SO 7 MHz	SO 14 MHz	SO 21 MHz	SO 28 MHz
YU7SF 10296	EA3CRX 24102	JH8BJU 9009	KB4BU 3519
OK1GP 10632	UB5JNW 22920	JR1TNE 8256	UA9OHF 3366
OH6PT 9975	TA2TAT 22815	EA2CR 8184	JR3RFR 3102
UQ2CLC 8568	I2VXJ 22464	ZS5SP 8010	JH1BAY 3081
OK1XG 8416	UB5LIE 22113	JA6MW 7020	EA4BV 3036

Stacje polskie

SOMB	MOMB	SO 3,5 MHz	SO 7 MHz
SP8ECV 379905	SP2PDI 492000	SP9HWN 11744	SP5CJQ 17945
SP8HRA/9 197505	SP3KEY 477700	SP6FER 11165	SP5PB/5 17528
SP2BRZ 147705	SP7KTE 220342	SP8BRQ 9800	SP4EEZ 12240
SP8EMO 146194	SP1PGM 214120	SP7LIH 7308	SP3LWP 10815
SP3AGB 132880	SP6PAZ 202020	SP6ENK 6408	SP3FYX 10790
SP6EQZ 132135	SP5PBE 193225	SP7HZH 6408	SP5LGP 10725
SP8ALC 120837	SP9KMM 175500	SP6CPF 5832	SP9EMI 8622
SP3BNC 120345	SP8KAF 164719	SP5LGM 5460	SP6UK 8316
SP8BSQ 118172	SP9PDF 151074	SP2BXH 5440	SP5IMK 4860
SP3HLM 113861	SP5KVV 141074	SP8DHJ 4872	SP5JTR 4256

SO 14 MHz	SO 21 MHz	SO 28 MHz
SP5CIB 38520	SP6AYT 22592	SP9CAV 17928
SP1JRG 33705	SP9CTW 21576	SP9AD 14532
SP9AOA 33504	SP4INT 20880	SP9EVP 12621
SP2EFU 30756	SP9BPF 18649	SP9WY 11908
SP6ATG 28811	SP7AGA 15648	SP9KZ 10425
SP9JEM 27930	SP8JOR 14976	SP9JA 8119
SP9EU 26544	SP5BR 14035	SP7ASZ 7705
SP3BZU 24912	SP8VZ 12679	SP9BDQ 6966
SP2LLO 24030	SP2HPM 9765	SP9HWS 6657
SP2AJJO 23310	SP5DDJ 8375	SP2BNJ 5548

Wyniki najlepszych stacji zagranicznych i polskich w części SSB SP DX Contestu 1981.

Stacje zagraniczne

SOMB	MOMB	SODX	SO 3,5 MHz
UA6LBC 44415	UK4PNZ 52785	K1CC 30303	Y27FN 25200
DJ<BZ/p 44247	UK3APV 47012	UA9XWU 21744	OK3CGP 21060
UB5VAZ 37548	UK5EEC 42372	WA1UZH 17881	Y44XF 19800
G4VZT 35154	UK5MAF 40320	UA9SCP 14040	OK2BQL 19680
K1CC 30303	UK5JCI 33920	ZS5SP 8010	OK3CRH 19680
HA4XX 27429	UK6ACG 29160	VK6FS 6720	UB5PBA 17667
G4FRV 26691	Y33ZO 26910	JA8CRE 6384	SP5CIC/SM0 16188
EA4KR 25038	UK9JAB 26790	OD5LX 6132	UB5PAC 15840
EA3AVX 23517	Y64ZH 25623	W3ARK 6084	OK2BPJ 14430
UKHY 22800	UK3WAF 22440	PY4KL 5775	Y34RI 12987

SO 7 MHz	SO 14 MHz	SO 21 MHz	SO 28 MHz
HA4XH 7008	F6CAE 30624	UA6UDP 8550	UA9OIE 1944
SM7HSP 4704	IS<KNG 27183	ZS5SP 8010	UA9SHE 897
OK1XG 3666	UA3GAI 26280	UL7QF 4536	WA7JUJ 324
YU2OB 2310	EA3BEB 24444	UA4ACP 2772	K7NW 120
Y6ZZH 1728	UV3DN 23400	JR6QJD 1728	WB7RFC 90
YU7SF/m 1620	UA3DKT 23099	G4JJE 924	LU2PDW 60
OK2ABU 1035	UA9XWU 21744	JA1DCO 576	JH7JGG 27
YO8BDQ 924	SM3KMB 20868	JA9OQY 462	RB5IOV 27
OK1KZ 900	WA1UZH 17871	ON6FV 270	JA2RJV 12
YO2BZV 828	UA1AET 15721		

Stacje polskie

SOMB		MOMB		SO 3,5 MHz		SO 7 MHz	
SP8ECV	255899	SP5PBE	184760	SP8BRQ	10255	SP9HWN	1824
SP3XR	26082	SP9KRT	130830	SP2FUA	9372	SP6UK	1350
SP3GXH	22046	SP9PZD	90368	SP6DVP	8680	SP3FYX	1044
SP9BDQ	19383	SP9PRO	89520	SP1JPK	6304	SP6AOI	915
SP7AWA	18837	SP9PDF	88476	SP2AYC	6264	SP1GZF	345
SP6IHE	17754	SP2KAE	47012	SP9LLE	6076	SP7CMR	341
SP3CB	15780	SP6PBQ	45243	SP4HEO	4843	SP9DH	288
SP2AJP	14256	SP6PAZ	33368	SP7HKK	3888		
SP5GTC	14256	SP7KTF	32270	SP8EMO	3861		
SP4JSP	14136	SP9PDM	30784	SP5INQ	3600		

SO 14 MHz		SO 21 MHz		SO 28 MHz	
SP9UO	12950	SP9CTW	4233	SP9EVP	2940
SP9HXA	12780	SP3HLM	2240	SP9JA	1079
SP4LEN	10132	SP9ABU	1785	SP2BNJ	820
SP6BOW	9758	SP2FRL	913	SP9FSH	168
SP2ADW	8748	SP2BKZ	456	SP9BPQ	140
SP6DNS	8280	SP6FRQ	368	SP1OT	108
SP6BZ	7585	SP1II	120	SP9HWS	48
SP6HTQ	7332				
SP6CYV	6475				
SP6LHC	6435				

Omawiane zawody były, dzięki dużej aktywności stacji polskich z wszystkich województw, dobrą okazją dla stacji zagranicznych do spełnienia warunków uzyskania dyplomu POLSKA i dyplomu SP DX Klubu. Zawody SP DX Contest zdobywają sobie z roku na rok coraz większą popularność w krótkofalarskim świecie. Do wytrwałych uczestników tych zawodów należą szczególnie zagraniczni krótkofalowcy polskiego pochodzenia i krótkofalowcy Związku Radzieckiego.

Miejmy nadzieję, że w 1983 r. zawody te odbędą się już normalnie i krótkofalowcy na świecie będą wołać licznie, tak jak dawniej, „CQ SP”.

SP5QU

STAŁE WSPÓŁZAWODNICTWA SP DX KLUBU

Zamieszczona powyżej informacja o ogłoszeniu wyników SP DX Contestu – zawodów organizowanych przez SP DX Klub – jest dobrą okazją do przypomnienia Czytelnikom zasad stałych współzawodnictw prowadzonych przez ten klub specjalistyczny, skupiający entuzjastów pracy DX-owej w „eterze”.

Czołową listą klasyfikacyjną jest Lista Honorowa SPDXC, na której umieszczani są na stałe krótkofalowcy polscy, którzy uzyskali 200 potwierdzonych krajów, znajdujących się na liście SPDXC. Od 1.10.1981 r. Lista Honorowa jest sporządzana według kolejności wpisania na listę, a nie jak poprzednio według liczby potwierdzonych krajów. Znajdują się na niej także znaki krótkofalowców już nie żyjących (sk – silent key). Czołówka Listy Honorowej prowadzonej według nowych zasad przedstawia się następująco:

1. SP8CK wpisany na listę XII. 1962 r.
2. SP9KJ I.63
3. SP9RF I.63
4. SP7HX II.63
5. SP9DT VI.63 sk
6. SP6FZ I.64 sk
7. SP7HT XII.64
8. SP6AAT V.65
9. SP9ADU V.65
10. SP8HR XI.65

Ostatnim, wpisanym na Listę Honorową SPDXC pod numerem 99 w maju 1982 r. jest SP2BRZ.

Lista osiągnięć członków SP DX Klubu jest układana co kwartał na podstawie przestanych przez krótkofalowców informacji o aktualnym stanie krajów potwierdzonych. W drugiej kolejności podawana jest liczba krajów potwierdzonych ogółem, łącznie z krajami skreślonymi.

A oto czołówka tej listy według stanu na dzień 24.05.1982 r.

1. SP1HT	315/334	11. SP8AJK	289/305
2. SP9VU	312/321	12. SP5GRM	288/290
3. SP5BT	311/322	13. SP5BSV	287/300
4. SP3DOI	309/324	14. SP5EAO	287/289
5. SP9AI	304/315	15. SP6AEG	284/286
6. SP5EWY	304/310	16. SP7ASZ	283/285
7. SP9PT	303/317	17. SP5BAK	282/288
8. SP7BFC	299/303	18. SP2FAP	276/277
9. SP5ENA	291/293	19. SP8ARY	275/278
10. SP2AJO	290/302	20. SP2BNJ	274/276

Listę osiągnięć członków SP DX Klubu prowadzi sekretarz d/s krajowych SPDXC Andrzej Sadowski SP6ECA.

Kolejnym współzawodnictwem prowadzonym przez SP DX Klub jest SP – DX – Maraton. Lista klasyfikacyjna tego współzawodnictwa układana jest także raz na kwartał w kolejności uzyskanych punktów. Na sumę punktów, będącą podstawą klasyfikacji, składają się punkty z poszczególnych pasm KF według zasady: 15 punktów za każdą strefę i 1 punkt za każdy potwierdzony kraj na danym paśmie. Za uzyskanie 1000 punktów otrzymuje się dyplom SP – DX – Maratonu, a za kolejne „okrągłe” wyniki otrzymuje się nalepki na dyplom.

Czołówka SP – DX – Maratonu według stanu na dzień 30 czerwca 1982 r. przedstawia się następująco.

Znak	Wynik (pkt)	3,5	7	14	21	28 MHz
1. SP3DOI	4334	803	842	918	895	876
2. SP3AGE	4121	746	764	870	881	860
3. SP5EWY	4032	707	778	899	845	803
4. SP7HT	3955	553	820	934	889	759
5. SP5GRM	3954	756	770	842	808	778
6. SP9PT	3888	628	697	891	855	817
7. SP2AJO	3713	539	702	895	854	723
8. SP2FAX	3711	736	701	787	761	726
9. SP9AI	3656	606	549	892	807	802
10. SP2FAP	3612	587	592	867	800	766

Stacje klubowe

1. SP3KEY	3802	694	756	797	806	749
2. SP7KTE	3645	606	716	796	771	756
3. SP5PWK	3515	556	607	833	787	732
4. SP9PDF	2816	332	491	749	646	598
5. SP9PRO	2784	240	422	718	704	700
6. SP2ZFJ	2401	230	264	716	671	520
7. SQ5Z	2124	179	357	603	627	358
8. SP9KAD	2076	230	482	741	417	206
9. SP9PAZ	2041	210	314	666	517	334
10. SP9KCB	2029	164	229	509	557	570

Ogółem wydano już 204 dyplomy SP – DX – Maratonu. Współzawodnictwo to prowadzi z ramienia SP DX Klubu kol. Krzysztof Maciejkiewicz SP2JKC.

Pełne listy klasyfikacyjne współzawodnictw SP DX Klubu są zamieszczane regularnie na łamach „Biuletynu PZK”. Tam także zamieszczane są informacje o nowych weryfikacjach: o wydaniu nowych dyplomów członkowskich SP DX Klubu i o wydaniu nowych nalepek na dyplomy członkowskie za uzyskanie kolejnych potwierdzeń (co 25 nowych potwierdzonych krajów), a także publikowane są nazwiska i znaki kandydatów do SP DX Klubu. Ostatni do dnia 24 maja 1982 r. dyplom członkowski otrzymał Jerzy F. Plieth SP2BRZ (numer członkowski 299(R)).

Członkowie SP DX Klubu występują na niezłych miejscach na listach klasyfikacyjnych poważnych zawodów międzynarodowych i na listach zdobywców dyplomów najwyżej notowanych w świecie. Niedawno siódmy w Polsce dyplom 5 BAND DXCC (za uzyskanie potwierdzonych 100 krajów na pięciu podstawowych pasmach KF) uzyskał Jan Ładno SP5XM (o numerze kolejnym mniejszym od tysiąca).

SP5QU

KRÓTKOFALOWIEC ORGAN ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK NR 9 (266) GRUDZIEŃ 1982

polski

POLSKI ZWIĄZEK KRÓTKOFALOWCÓW
CZŁONEK MIĘDZYNARODOWEJ UNII RADIOAMATORSKIEJ (IARU)
Skrytka pocztowa 320, 00-950 Warszawa. Tel. 26-73-73

POSIEDZENIE PREZYDIUM ZARZĄDU GŁÓWNEGO PZK

W dniu 4 września 1982 roku odbyło się kolejne posiedzenie Prezydium ZG PZK. Umieszczona w planie pracy prezydium na to posiedzenie sprawa ujednoczenia znaków nasłuchowych nie była omawiana wobec nieobecności SP3AUZ. Omawiano wstępnie powołanie do życia we wszystkich Oddziałach Wojewódzkich PZK Komisji Eterowych, a także działalność Komisji d/s Odnaczeń. W punkcie dotyczącym przebiegu przygotowań ekipy polskiej na II Mistrzostwa Świata ARS, które miały odbyć się we wrześniu w Bułgarii poinformowano, że Biuro ZG PZK otrzymało pismo od organizatorów tych mistrzostw o przesunięciu terminu na bliżej nie określony termin ze względu na zbyt małą liczbę zgłoszonych ekip.

Sprawę reaktywowania bądź powołania Komisji Eterowych we wszystkich Oddziałach Wojewódzkich PZK referował SP7FP. Na podstawie dotychczasowych doświadczeń działających w niektórych Oddziałach od wielu lat Komisji Eterowych stwierdzono, że ich działalność jest bardzo potrzebna. Należy opracować jednolity regulamin Komisji Eterowych określający jednoznacznie ich uprawnienia i sposób działania. W toku dyskusji nad tą sprawą powstał projekt powołania Głównej Komisji Eterowej, która współdziałając z Państwową Inspekcją Radiową opracuje taki regulamin i zwróci się do Zarządów Oddziałów Wojewódzkich PZK o powołanie lub uaktywnienie Oddziałowych Komisji Eterowych. Organizacją Głównej Komisji Eterowej zajmie się SP7FP przy pomocy SP5QU. Skład tej komisji będzie zatwierdzony przez Prezydium ZG PZK na najbliższym posiedzeniu.

Z działalnością Komisji d/s Odnaczeń zapoznał zebranych SP5PA. Stwierdził, że komisja otrzymuje niejednokrotnie wnioski źle przygotowane, bez przekonywującej motywacji (np. stwierdzenie przez ZOW faktu uzyskania 150 czy 200 krajów przez opiniowanego nie może stanowić wystarczającej motywacji dla przyznania odznaczenia państwowego), a także bardzo często po terminie. Opóźnienia w nadsyłaniu wniosków i konieczność zwrócenia wielu z nich w celu dokonania uzupełnień powodują przetrzymywanie przez komisję także wniosków przygotowanych prawidłowo, ponieważ wnioski muszą być składane przez PZK łącznie, w ramach określonego limitu i w określonym terminie.

Kolejne posiedzenie Prezydium ZG PZK przewidziane jest w dniu 25 września 1982 r.

SP5QU

STACJA BY1PK PONOWNIE W „ETERZE”

Jednym z większych wydarzeń krótkofalarskich 1982 roku było pojawienie się w dniu 29 marca br. ponownie w „eterze” znaku wywoławczego BY1PK, stacji klubowej z Pekinu. Stacja ta słyszana jest regularnie w pobliżu częstotliwości 14,030 MHz i 21,030 MHz emisją A1. Podstawowe wyposażenie tej stacji stanowi transceiver FT-107 oraz wzmacniacz liniowy produkcji kanadyjskiej firmy Hammond, dostarczony przez VE7BC. Wyposażenie uzupełnia sprzęt radiokomunikacyjny produkcji chińskiej. Zestaw antenowy umieszczony jest na dachu niskiego budynku, w którym znajduje się klub. Dominuje tu antena trzypasmowa typu TH6DXX; używane są także dipole szerokopasmowe.

Trzon zespołu operatorów stanowią: kierownik radiostacji Tong Shao Yun i Chow Ha Yin, jeden ze starszych krótkofalowców chińskich (ex C1CY). Zespół operatorski uzupełnia liczne grono szkolących się krótkofalowców, w przeważającej części młodzieży szkolnej.

Krótkofalowcy chińscy zrzeszeni są w CRSA (China Radio Sport Association), której sekretarzem generalnym jest Cheng Ping. Organizacja ta jest podporządkowana bezpośrednio China Sport Commission, która koordynuje działalność wszystkich dyscyplin sportowych w ChRL. Należy zaznaczyć, że określenie „radio amateur” ma również i tam szerokie znaczenie. Odnosi się do wszystkich, którzy zajmują się pracą eksperymentalną i konstrukcyjną z zakresu elektroniki w szerokim słowa tego znaczeniu. Okazuje się, że od szeregu lat uprawiana jest amatorska radiolokacja sportowa. Rozgrywane są zawody nawet na szczeblu kantonów, a także mistrzostwa ChRL. Uczestnikami tych zawodów są w przeważającej części młodzi chłopcy i dziewczęta, członkowie klubów CRSA.

Według chińskiego miesięcznika „Wuxiandian”, zajmującego się informacją popularyzacyjną z zakresu techniki (ze stycznia br.), sport radioamatorski uprawia blisko 1,6 mln obywateli chińskich. W kilku większych miastach, jak Chungking, Nanking, Shanghai i Kwangchow, powstały kluby zajmujące się masowym szkoleniem krótkofalowców. Zapewne już niedługo znaki BY4, BY7 i inne, przydzielone stacjom klubowym, pojawią się masowo w „eterze”. Dla informacji: litera „Y” w prefiksie oznacza stację klubową. Po uaktywnieniu się stacji klubowych przewiduje się rozpoczęcie wydawania zezwoleń indywidualnych, jak oficjalnie poinformował sekretarz generalny CRSA.

Pojawienie się znaku wywoławczego BY1PK po prawie dwudziestoletniej przerwie poprzedzone było licznymi akcjami szkoleniowo-propagandowymi, prowadzonymi przez krótkofalowców innych krajów przybywających coraz liczniej służbowo do ChRL. Rozpoczęło się to prawie siedem lat temu, kiedy to Chiny otworzyły szerzej swoje granice dla obcej myśli technicznej. Ostatnio przedstawiciele CRSA coraz częściej odwiedzają kraje, w których sport krótkofalarski stoi na wysokim poziomie, starając się przenieść na własny grunt zdobyte tam doświadczenia. Niedawno, jak informuje Biuletyn 1 Regionu IRAU, przedstawiciele CRSA wizytowali krótkofalowców jugosłowiańskich, zapoznając się z działalnością SRJ i odwiedzając szereg stacji klubowych i indywidualnych. Wizyta ta zakończyła się ustaleniami dotyczącymi wzajemnej współpracy, na mocy których w najbliższym czasie grupa krótkofalowców jugosłowiańskich wyjedzie do ChRL w celu przekazania swoich doświadczeń młodym krótkofalowcom chińskim na licznych sympozjach, jakie zostaną zorganizowane w różnych miastach ChRL. Jak z tego wynika, krótkofalarstwo w Chinach ma szansę stać się sportem masowym i kolejna biała plama na krótkofalarskiej mapie świata przestanie istnieć. Takie są nieubłagane prawa XX wieku!

Dla przypomnienia: pod znakiem BY1PK pracowali w przeszłości również polscy krótkofalowcy. Było to w 1958 r., kiedy to w ChRL przebywała reprezentacja polskich łącznościowców, uczestnicząca w międzynarodowych zawodach szybkiej telegrafii. W grupie tej byli między innymi SP9DH i SP5ZA. Karty QSL dla BY1PK należy przysyłać na adres: China Radio Sports Association, P.O. Box 6106, Peking, ChRL.

SP8TK

FUNDUSZ ROZWOJU KRÓTKOFALARSTWA

Fundusz Rozwoju Krótkofalarstwa został utworzony uchwałą II Plenum ZG PZK, które obradowało w dniach 13 i 14 grudnia 1980 r. w Krakowie. Utworzenie jego było spowodowane powszechnymi trudnościami sprzętowymi odczuwanymi przez większość krótkofalowców polskich, a także pogarszającą się sytuacją finansową PZK. W marcu 1981 r. Zarząd Główny PZK zwrócił się z apelem do wszystkich członków PZK o dokonywanie jednorazowych wpłat na Fundusz Rozwoju Krótkofalarstwa, który ma być przeznaczony na cele bezpośrednio związane z podjęciem przez PZK działalności gospodarczej, mającej na celu poprawę zaopatrzenia członków PZK w sprzęt krótkofalarski, wykonany w ramach PZK lub przy współpracy PZK. Sprzęt taki będzie rozprowadzany przede wszystkim wśród ofiarodawców, którzy wniosą na FRK kwotę co najmniej 150 zł. Ofiarodawcy, dokonujący zakupu sprzętu wyprodukowanego dzięki FRK, będą mogli korzystać z rabatu w wysokości 50% wniesionego wkładu. Ankieta dotycząca potrzeb sprzętowo-materiałowych, ogłoszona w „Biuletynie PZK” i w „Radioelektroniku”, ma właśnie dopomóc we właściwym wykorzystaniu Funduszu.

Od pierwszych dni po ogłoszeniu apelu ZG PZK zaczęły wpływać wpłaty na FRK, w kwotach zawierających się najczęściej w granicach 300 lub 1000 zł. Oprócz tych wpłat na Fundusz Rozwoju Krótkofalarstwa składają się wpływy ze sprzedaży jubileuszowych znaczków PZK na karty QSL, wpływy z dotacji zbiorowych klubów i Oddziałów PZK, a także wszelkiego rodzaju darowizny. Jak już donosiliśmy, V Plenum ZG PZK ustaliło skład komisji do opracowania statutu Funduszu Rozwoju Krótkofalarstwa w składzie: SP7FP, SP7HF, SP3AUZ i SP6ARE.

Od momentu utworzenia FRK sytuacja finansowa PZK uległa dalszemu pogorszeniu. Wzrosły także znacznie ceny materiałów i usług. Dlatego też Zarząd Główny PZK ponawia apel o wpłaty na Fundusz Rozwoju Krótkofalarstwa. Wpłaty należy dokonywać na konto ZG PZK w NBP XV Oddział w Warszawie, nr 1153-8628-139-11, z zaznaczeniem na odwrocie środkowego odcinka blankietu, że wpłata dotyczy FRK.

SP5QU

NA PASMACH

● Ogłoszone zostały wyniki 56 zawodów SP9 – VHF, które odbyły się w dniach 11 i 12 października 1981 r. W zawodach tych, rozgrywanych w pasmach 144, 432 i 1296 MHz, wzięło udział ponad 350 stacji UKF z 10 krajów, jednak organizatorzy otrzymali tylko 92 dzienniki od nadawców i 2 od nastuchowców. Najwięcej radiostacji uczestniczyło w tych zawodach z Jugosławii (107), a następnie z Polski (81). Organizatorzy zaniepokojeni są dużą liczbą dzienników przysłanych tylko do kontroli, mimo uzyskiwania przez operatorów zupełnie przyzwoitych wyników.

W kategorii A (stacje z jednym operatorem) pierwsze trzy miejsca zajęły stacje:

1. SP9DSD – 25 101 pkt,
2. HG8ET – 21 022 pkt
3. OK1GA – 18 808 pkt.

W kategorii B (stacje z wieloma operatorami i klubowe) czołówkę stanowią: OK2KAU/p – 42 464 pkt, HG1Z – 40 448 pkt i HG1KVM – 36 409 pkt. Czwarte miejsce zajęła w tej kategorii stacja polska SP7PGO/7 – 20 028 pkt. Dzienniki do kontroli nadesłało 13 stacji polskich, z dorobkiem od 3 do 64 QSO. Dwanaście stacji polskich nie nadesłało dzienników. Szczegółowe wyniki tych zawodów zostały opublikowane w nrze 9 „Biuletynu PZK”.

● Na wniosek UKF Managera PZK Zarząd Główny PZK wystąpił do GI PIR o wydanie jednorazowych zezwoleń na pracę szeregu stacji w subregionalnych zawodach UKF, które odbywały się w dniach 4 i 5 września 1982 r. Zezwolenia takie otrzymało 35 radiostacji. Do chwili obecnej nie są znane rezultaty uzyskane przez te stacje. Wiadomo już jednak, że część operatorów nie zdołała na czas wydobyc sprzętu z depozytu.

● Coraz bardziej jest wykorzystywane przez amatorów nowe pasmo krótkofalowe 10 MHz (30 m). Można usłyszeć tu stacje ze wszystkich kontynentów mimo przeszkód od licznych tu jeszcze stacji profesjonalnych. Praca DX-owa skupia się głównie w odcinku od 10,100 do 10,115 MHz. Do łączności DX-owych pasmo to jest bardziej przydatne niż pasmo 7 MHz ze względu na dłuższy czas otwarcia i większe zasięgi.

SP5QU

CO SŁYCHAĆ W KLUBACH HARCERSKICH?

Rozkazem naczelnika ZHP 12/81 została zatwierdzona, wybrana na Zlocie HKŁ w Oleśnicy, Rada Łączności ZHP z przewodniczącym SP3AXI. Zatwierdzony został również proponowany przez Radę Inspektorat Łączności GK ZHP w składzie: SP5ALP – kierownik, SP5ZK, SP5HS, SP5JO, SP5IVC, SP4JDA i phm. K. Lament. W chorągwiach odbywają się zbiórki drużyn łączności w celu wyboru rad oraz chorągwianych inspektorów łączności.

Rada Łączności spotkała się 3 lipca w Warszawie i 5 września we Wrocławiu. Dokonała ona aktualizacji instrukcji o harcerskich klubach łączności, nie zmieniając jednak jej zasadniczych postanowień, a jedynie dostosowując ją do zmian, jakie nastąpiły w ZHP. Przystąpiono również do aktualizacji instrukcji o łączności radiowej w ZHP, dostosowując ją do zaistniałych zmian (powstanie PIR, uprawnienia operatorów, procedura operatorska). Zatwierdzono komplet sprawności łącznościowych, m.in.: nasłuchowiec, radiooperator, radiotropiciel i radiotelegrafista. Ta ostatnia wymaga znajomości telegrafii w tempie 60 znaków na minutę oraz umiejętności pracy w sieciach amatorskich i harcerskich, a więc posiadacze tej sprawności to operatorzy o pełnych kwalifikacjach.

Postanowiono zwołać II Zlot Harcerskich Klubów Łączności w Oleśnicy w dniach 30–31 października 1982 r. Prawo głosu będą mieli tam przedstawiciele wszystkich HKŁ (po jednym głosem) oraz wybrani chorągwiarze inspektorzy łączności. Zapelowano do konstruktorów urządzeń przydatnych w łączności harcerskiej o przywiezienie na II Zlot HKŁ modeli tych urządzeń. Odbędzie się tam wystawa połączona z oceną urządzeń oraz giełda – targi rzemieślnicze, spółdzielcze i firm polonijnych, mająca na celu uruchomienie produkcji najlepszych rozwiązań. Rada Łączności przyjęła również wstępny program organizacji manewrów radiowych, po przywróceniu licencji amatorskich.

W tegorocznej akcji letniej kluby i drużyny łączności prowadziły przede wszystkim szkolenie i działalność nasłuchową, kursy na uprawnienia operatorskie, kursy telegrafii, łączność służbowo-organizacyjną oraz zajmowały się amatorską radiolokacją sportową. Konstruowano wiele urządzeń, głównie odbiorników. Wydawane są już licencje szkoleniowo-organizacyjne dla ZHP, co między innymi umożliwiło zorganizowanie sieci „PILOT” w Bieszczadach (3 240 kHz) i wykorzystywanie radiostacji R-105 na częstotliwościach 37,3 i 38,8 MHz. Przystąpiono do prac nad zorganizowaniem sieci łączności harcerskiej w oparciu m.in. o projekt SP8GKR. Odbyły się VIII Centralne Manewry Techniczno-Obronne. W konkurencji „łączność radiowa” (fonia, na R-105), zorganizowanej przez klub przy ISO w Krakowie, zwyciężyła reprezentacja Elbląga przed Krakowem, a indywidualnie dwa pierwsze miejsca zajęli przedstawiciele Elbląga, druhowie Kiciak i Dymek. Konkurencja „amatorska radiolokacja sportowa” odbyła się w Czerwonym Borze, o czym już szerzej informowaliśmy.

Wydane zostały dwie następne broszury z cyklu „Biblioteka harcerza-krótkofalowca”: Odbiornik nasłuchowy „Druh” autorstwa SP6FRE i miniodbiornik nasłuchowy 80 m „BS” – SP9ADU. Wydano dotychczas 4 pozycje, dalsze 6 przygotowano już do druku. Rozprowadzaniem broszur w formie sprzedaży wysyłkowej zajmuje się HKŁ w Rawiczu. Opracowana została broszura „Harcerska łączność radiotelefoniczna” SP9ADU z przeznaczeniem na szeroki użytek drużyn posiadających radiotelefony. Jest to pierwsza część większego opracowania „Sygnalizacja i łączność harcerska”, obejmującego między innymi amatorską łączność użytkową (przekazywanie amatorskich radiogramów, sieci „Hasło”, SP-NET itp.) oraz harcerską łączność użytkową (sieci nieamatorskiej).

Składnica Harcerska zamówiła wykonanie 100 szt. odbiorników nasłuchowych „DRUH” SP6FRE u rzemieślnika. Odbiornik ten będzie rozprowadzony przez sklepy CHS w cenie około 7 tys. zł. Powstał projekt rozwiązania potrzeb sprzętowych klubów i ich członków poprzez utworzenie wytwórczej spółdzielni harcerskiej i powoływanie doraźnych zespołów wytwórczych dla produkcji konkretnych urządzeń na zlecenie GK ZHP.

SP9ADU

CZYM JEST KRÓTKOFALARSTWO?

Właśnie „czym”, a nie „co”. Jakto czym? – widzę już zdziwienie w oczach Czytelników. Wiadomo, jest ciekawym sportem technicznym – odpowie ktoś, jest nieszkodliwym „konikiem” odpowie inny, jest ważnym czynnikiem w procesie politechnizacji i wychowania młodzieży, jest pożytecznym społecznie, a zarazem pasjonującym zajęciem, wypełniającym wielu ludziom wolny czas po pracy lub na emeryturze, jest przyczynkiem amatorów do rozwoju radiokomunikacji, jest przyczynkiem obywateli-krótkofalowców w dzieło powiększania potencjału obronnego kraju, odpowiedzą jeszcze inni. Wszyscy oczywiście będą mieli rację, choć wypowiedzi te nie wyczerpują całkowicie istoty tego prostego pytania.

Na bardzo ważne, humanistyczne znaczenie krótkofalarstwa zwrócił uwagę na jednym z Krajowych Zjazdów PZK ówczesny minister Łączności, dziś przewodniczący CK SD i wicepremier prof. Edward Kowalczyk. Ten humanistyczny pierwiastek krótkofalarstwa to przede wszystkim możliwość bezpośredniej wymiany myśli pomiędzy ludźmi mimo dzielących ich odległości, to czasem jedyna nić, łącząca obywateli innych krajów polskiego pochodzenia z krajem przodków, to wreszcie bodziec do poznawania języków obcych, do poznawania geografii i kultury naszych korespondentów.

Dystans czasowy, jaki dzieli nas od ostatnich łączności amatorskich pozwala nam na wnikliwą ocenę, czym dla każdego z nas jest krótkofalarstwo, umożliwiała przeprowadzenie swego bilansu zysków i strat, związanych z naszymi krótkofalarskimi zainteresowaniami. Bilans ten, jak sądzę, będzie dla każdego z nas dodatni. Po stronie strat możemy zapisać wiele wieczorów, a nawet nocy przesiedzianych przy aparaturze lub nad nowymi konstrukcjami, niejednokrotnie ze szkodą dla życia rodzinnego, zapiszemy tu także niejedną złotówkę, wydaną na sprzęt i materiały. Natomiast po stronie zysków zapiszemy zapewne więcej: radość z udanych konstrukcji i z uzyskanych nowych krajów, miłe wspomnienia ciekawych łączności, przyjaźnie zapoczątkowane łącznościami, bądź spotkaniami na zjazdach krótkofalarskich. Zapiszemy tu także to wszystko, czego nauczyliśmy się w związku z naszymi zainteresowaniami, czy to z dziedziny elektroniki, czy też ogólnie z wiedzy o świecie. Ten dodatni bilans sprawia, że tak niewielu z nas rezygnuje z własnej woli z zajmowania się krótkofalarstwem, że tak dotkliwie odczuwamy obecne miesiące przymusowej bezczynności. Ma także niewątpliwie wpływ na fakt, że nigdy dotąd w Polsce krótkofalarstwo nie było narzędziem ani powodem działalności przestępczej, skierowanej przeciwko krajowi. Należy ufać, że tak będzie i w przyszłości.

Dlatego też nie wierzę tym nielicznym, którzy twierdzą, że wskutek przymusowej bezczynności zrezygnują z dalszego zajmowania się krótkofalarstwem, a równocześnie ufam, że władze nie przedłużą nam tej bezczynności ponad rzeczywistość konieczny okres i że już wkrótce spotkamy się wszyscy w „eterze”.

SP5QU